

משמחת נישואין של ניסן אייזיק ושיינא שיחיו **וילימובסקי**

כ"ז סיון ה'תשע"ז

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **ניסן אייזיק** שי' עב"ג הכלה המהוללה מרת **שיינא** תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתינו כדי לשמוח אתנו יחדיו, ולברך את הזוג יחיו, ואותנו כולנו, ברכת מזל טוב, וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

על יסוד הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' מיוחדת בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - הכוללת: א) מכתבים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו למשפחת החתן. רובם הם מכתבים להרה"ח הרב חיים זוסיא ע"ה וילימובסקי. שכידוע הי' עסקן פעיל ונמרץ וכו' בשליחות כ"ק אדמו"ר באה"ק¹. ב) מכתבים שקיבל ממזכירות כ"ק אדמו"ר. וגם כמה מכתבים בעניני עסקנות בכרם חב"ד באה"ק שקיבל העתק מהם בגלל היותו מעורב בעניני הכלל. ג) כמה מענות ויחידויות שרשם לעצמו². ד) הגהות מחלק שני מספר ליקוטי ביאורים בספר התניא להרה"ח ר' יהושע קארף ע"ה אבי סב הכלה³. ה) לקט יחידויות מסב הכלה הרה"ח ר' פנחס שי' קארף.

הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך את כבודו ואנשי ביתו יחיו, בתוך כלל אחב"י יחיו, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בביאת משיח צדקנו, תומ"י ממש.

אור ליום הבהיר כ״ח סיון יום בוא כ״ק אדמו״ר ׳איש וביתו׳ לחצי כדור התחתון

מוקיריהם ומכבדיהם

הרב מנחם מענדל ונחמה דינה שיחיו קארף

הרב יוסף יצחק ודבורה לאה שיחיו וילימובסקי

¹⁾ חלק גדול ממכתבי הרבי אליו, נדפסו בספרי אג"ק של הרבי ובס' הפרטיזן. וכאן הובאו רק המכתבים (שצילומם הגיעו תח"י) שלא הובאו (במילואם) בס' הנ"ל.

[.] בלבד. שהכתב אינו כ"כ ברור, והפענוח הוא על אחריות העורכים בלבד.

³⁾ תודתנו נתונה להרה"ח ר' יוסף מינקאוויטש (שעבד בעצמו על סידור הספר לדפוס), שהואיל מטובו למסור לידינו את ההגהה.

ב״ה

ט' תמוז חודש הגאולה תשל"ג

כפר חב"ד

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מכיון כי אני השנה גמרתי כתה ח' מהתלמוד תורה בכפר חב"ד, ולפי התוכנית המדוברת לא תהי' השנה כתה ט' כמו שהיה בשנה שעברה, ולכן יש לי שיקולים נפשיים איפה להמשיך ללמוד בישיבות חב"ד מתוך הצלחה מלאה. עבור לכן מבקש אני הדרכה וברכה מהרבי שליט"א, ולעוררות רחמים רבים עבורי רפואת-הנפש ורפואת-הגוף ברמ"ח איברים ושס"ה גידים, והצלחה רבה בהמשך הלימודים לעתיד והנהגה טובה וישרה

יוסף יצחר בן פייגה וילימובסקי

מענה לפ"נ

וילימובסקי-כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקותי ברוקלין, ג. י.

ב"ה, יח' תמוז תשל"ג ברוקלין, נ.י.

יוסף יצחק שי

שלום וברכה!

במענה למכתבר מיום ש' תמוז,

ימשיך לימודיו במקום שתורהו הנהלת התלמוד תורה בכפר חב"ד.

הפ"נ שבמק' יקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"ם זי"ע.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א 1.0.1.0 ... מזכיר

להולדת אבי החתן

ול ימו בסקי-כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאווימש

> 770 איסטערן פאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשי"ס ברוקלין, נ.י.

הון"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים זוסיא שי'

שלום וברכה!

אפירות השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל לפובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניתת.

מכ' נתקבלו.

בברכת מז"ט להולדת הבן שי' ובברכה לבשו"ט בכלל ובפרט

מכתב לדודו של החתן

וילימובסקים כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn, N. Y. 11213

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסמערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ד מ"ח חשכ"ם ברוקלין

יט קב שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה על דבר יום חהולדה

ויהי רצון שתוסיף בהנהגה טובה כראוי לבן
ישראל שכל אחר מהם נקרא בן אברהם יצחק ויעקב,
ז.א. לימור בתתמדה ושקירה ושמיעה לקול הורים
ומורים והנהגה טובה בכלל ועד שתהי רוגמא חיי
לחבריך שיי ואי לך רבר העומד בפני הרצון.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א 1.0.1.0 מזכיר

מכתב למרת טאבא פריינד בת דודתה של סבתא של החתן מרת פייגא וילימובסקי

÷

מ מענרל שניאורסאהן

דוובאווימש

איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ד אד"ט תשי"ס ברוקלין

ב מרת שאבא תי"

ברכה ושלום!

בשעתו נתקבל מכתבה בהנוגע לה ולבדלף ו-שיחיו,

ובכלל מה שכותבת ע"ה לימורי הבנים, מובן שלימור שעושים אותו בשביל עניני פרנסה-סוב שיהי' בענין אגם בדרך הסבע מקור טוב לפרנסה, והפרטים בזה צחיכים לחקור על אתר. כוונתי-באיזה פרט מקצוע וציך ללמדו.

אקוה שבהנוגע שיהוך עבורה_עושים באופן המתאים אבל במרץ הדרוש, והשי"ת יעזור שבוה ובענינים הנ"ל יהי' בהצלחה בטוב הנראה והנגלה.

בברכה לבשו"ט

בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א (c מוכדר

ABE MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

HYacinth 3-9250

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

מענה לפ"נ שכתבו כיתת אבי החתן בכפר חב"ד

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין. נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות ה'תשכ"ז ברוקלין

הלפידי התלמוד חורה בכפר חב"ד בארצנ הקדושה הבנה ותכונן בסהרה ביפינו על ידי פש ה צדקנו

כתת סוה' אברהם מרדכי שמואל שי' ליד:

שלום קוין מנשה אלמשויו חים גורבין שלמה דוד קלנד יוסף יצחק ויליםובסקי שמואל מנחם מקנדל גרוזמן פנחם גורלים מנתם מנדל ברוד

יוסף יצחק ברונשטרן מנחם גרינברג ישראל פרום בצלאל מרינובסקי חנה פרפן יוסף יצחק מיולים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Luba tch
770 Easter: Parkway
Brooklyn N. Y.

HYacinth 3-9250

ח' עליחם יחיו

שלום וברכה!

מכתבם־פ"נ בנועם קבלחי.

ולקראת חשנה החדשה הבאה עלינו ועל כל ישראל לפובה ולברכה, הנני בזה להביע להם ברכתי ברכת כתיבה וחתיפה מובה לשנה מובה ופחוקה שנת הצלחה בליפור תורתנו הק" בשקירה וקיום מצוחי" פתוך בריאות הנכונה.

בברכה לתלפוד תורה ביראת שפים)

נדפס באג"ק ח"י ע' רפז ובהפרטיזן ע' 359 בהשמטות

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוימש

> ערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. HYacinth 3-9250

17 FORTILL GENE

ביה.כ' שבש תשטיין. ברוקלין ברוקלין מדר מים והתהידי ביה רין בתיקור אייא בושל עוסק בציב היא בות בשינה מידר בילה בנני חשעת מוך מוחיר הוים זוסיא שי חשות החרכות: שלום וברכה! זו ההרדון בנרשה לא התחידו בינון בינון בינון הבראה שמתהי

שלום וברכה!
בתקבל מכתבו מייא שבת. ויה"ר שסויים יתדברו ביניהם ויתחילו
לקביד עבודה מסודרת במקצועות השונים של כרם חב"ד, ולא יצטרכו להתעוררות
וזירוז מעבר לים, כי-עד פתי! האם גם נצרך לזירוז, הרי שוב שיהי! זה בענינים
של הוספה, ענינים חדשים, ולא ע"ד הענינים שמדובר זה כמה וכמה פעמים, ואם
בימים מלפנים דרשו זאת מכאו"א מאתנו אף 6היו 2007ים בראים והעלמות גדולים
וגם ההצלחה לא נראית כ"כ, עאכו"כ עתה שרואים סייעתא דשמיא על כל צעד ושעל.

מיש בהנוגע לארגון נשי ובנות חביד. הנה סויים צריך הי' שתסדרנת תכנית מפורשת על משך איזה חדשים, הן בעניני לימוד והן בעניני עבודה. והרי יש הרבה מסה לבחור בשני הסוגים, אלא שצריך שאחדות מהן תתפסרנה ותעבד הבזה בפרץ המתאים. וכן כל אלו שיש להת על הנשים ובנות-לעשות בזה ככל יכולתם, ובודאי יראו פרי שוב בעמלם.

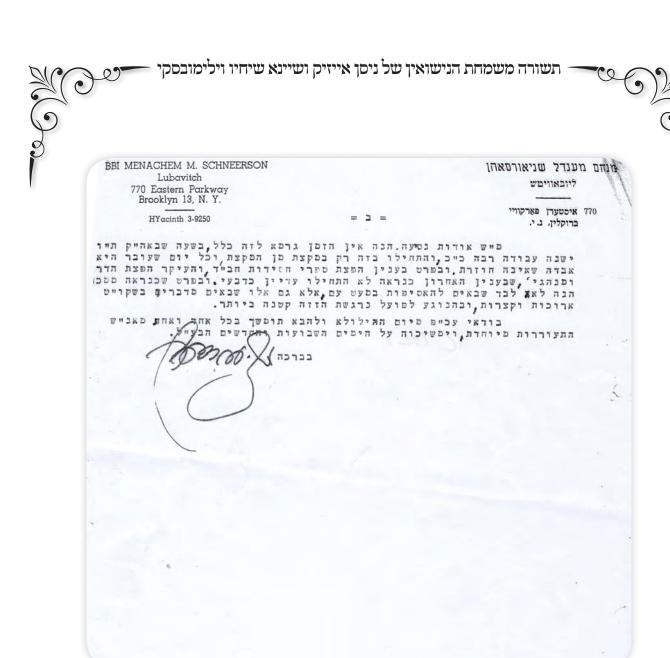
בהנוגע להנייל כתבתי גיים אודות איזה נקודות להרב שי' ומבטח יספיק זה, אף שלא הי' בכדי שיעשה שיענה על מפתבי. = סובן שהכתוב לי ההנוגע לנשי ובנות-הוא לא רק לאלו שבכפר, אלא גם בתל אביב ובל סקום שאפשר לייסד קבוצה כזו.

נהניתי סטיש אודות התועדות דיום הגאולה בכפר חביד, ואשר הי' ברו?
עם והמתאספים נתעוררו, ולכן פליאה בעיני ותסיהני וגם נצטערתי, כשראיתי מכתב
כתוב ביד אחד שאינו שייך לאניש שאינו שבע רצון מהתועדות תנייל וטביא לראי'
שמר זוסיא שי' ויליסובסקי אסר לו בקורת (קריטיקע) במלים מבהילים בהנוגע
להתועדות הנייל, ואם גם באמת לא הי' שבע רצון מאיזה פרטים שבהתועדות בריך
ה' להתדבר עדיין מקודם עם הנהלת הכפר מסדרי התתועדות ואפילו לאחר זה אם יש
לו קובלנא או טענטת או גם יותר סזה, הרי לא זה המקום לספר לאנשים המשטיצים
את חבייד, שבודאי לא הם יתקנו אי יש דבר הצריך תיקון, והאריכות בדבר הפשוט
אך למותר. = מראש אמרתי שאפשר לא הי' דברים מצולם, אבל שוב נתודע לי שהנייל
אוסר ברור ששמע זה מטנו ומביא גם הדברים שאמר!

מיש שבאו אליו בטענה על מה שייט כטלו בקרא ריה לחסידות, הנה יעיין עדייז בארוכה במבוא לקונטרט ומעין, ששם הובא גייכ מה שאמרו <u>ראשי</u> המתנגדים בדור שלפנינו, אשר אלו שבדור זה לא הגיעו לקרטולם.

כן מה שבאו אליו בשענה על מה שקוראים לרבנו הזקן אבינו הראשון,
לא הבנותי כלל מהו הקושיא בזה והרי מובא בכים בדרדיל אשר התלמיד קורא לרבו
בשם אבי וכתוב מפורש הוא אבי אבי רכב ישראל ופרשית, אף שלא הי' אביו בגשמי
ובמילא פובן גייכ שהראטון בלימוד הזה צרין לקרותו בשם אבינו הראשון ובערט
כשהמדובר בנשיא בישראל, אשר בכל העולם כולו מקבלים את השויע שלמרבנו הזקן
לפוסק ונשיא ישראל נקרא אב לדורות וכמרזיל בשילהי נדרים פרק ה' בירושלםי
ואסבהמקשה אינו יודע עיד הירושלםי הרי אין לו להקשות על רבנתנו בשיאנו הק'

שהיו הסתרים. חומר. ותעבודנה. השפעה. לעיל. הוא.

רילימרבסקי-ת"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהו ליובאוויםש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.

ב"ה. כא"אלולהתשט"ו ברוקלין

הרו"ח אל"א נו"נ פוסק בצ"צ מרה" חיים דרסיא שיי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הארוך נתקבל מכתבו מס"ו אלול, עם המודעה, והפ"נ המוסגר בו-אשר יקרא בעת רצון על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר וצוקללה"ה בבב"ם זר"ע.

זה מזמן רב לפי ערך, שהגיעתגי הידיעה ע"ד המאורעות דפ" שופטים ומה שקדם לזה בכפר חב"ד,ומובן הצער ומם התמים על מאורעות כאלו-שאין להם מקום אפילו בין אלו שהם ללא כל שייכות לתורת החסידות והדרכותי ועוד יותר הצער, כשנוכרים שוהו, כבל בפעם השלישית שאירע מפגר מעין זה בכפר הנקרא בשם הב"ד, וע"פ ההוראה במי שיש בידו למחות ואינו מוחה כון. ופשיטא שכמו שגדול דער "דורכפאל" של המשתתפים בפועל במאורעות אלו, אפשת שעוד יותר גדול -של כל שאר בני הכפר, רבפרט אלו פון די מזרח אידען" שהיי בידם למחות, והתעסקו בענינ אחרים, עובמילא גם הם הגורמים והמאפשרים שמאורע כזה יארע בפעם השני ועתה בפעם השלישית, ויה"ר אשר יכירו כל הנ"ל, אז השי"ת איז אויך דא, און ניט נאר במדינתו הלפנים, במילא דארפמען איינצאמען דעם יצר הרע, ארוף אז לית אתר פנוי מנים במדינת הא אפילו בהד׳ אמות של פב"פ האהמר אשר בח האגרוף בידו ורוצה מנים במצא הוא אפילו בהד׳ אמות של פב"פ האהמר אפר הוא ארך אפים, ומחכה אפשר סוכ"ם לעשות כשרירות לבר, וגם שם השי"ת צעה"ב, אלא שהוא ארך אפים, ומחכה אפשר סוכ"ם רועט מען זיך האפען ארף אמת, ארן רויסען אז מען איז מער ניט ווי א שריאבער בשר ודם, און דאס וואס על קאכט אין עם ארן די תוצאם פון דעם, איא דאט וואס עם פארם או להבדיל, אין דאם דערפאר וויילע ער לאזט ווילדעווען דעם פאר הקע, אפילו אז דורך דעם לויטן לשון פון רבנו הזקן במשל האותו בראשר של מלך ומורידו למטה וטומן פניו בתוף ביה"כ מלא צואה וכמבואר בתניא סוף פכ"ד ויה"ר אשר בקרוב ממש-צפי ההבטחה אשר לא ידח ממנו נדח, הנה כל אחד מהם יצשה תשובה בלבב שלם, ויהיי גם תשובת המשקל, פירוש להתחיל לעשות בקצה השני, היינו לפנים משורת הדין צו א צווייטען אידען, והגבורות ובקול רעש ורוגז בהנוגע צו דעם אייגענעם יצר השע, שזה יביא כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

לפלא שאינו מזכיר אם נפגש כמנהגו מקדם עם תלמידי הישיבות שבאה"ק ת"ו-בהנוגע לספרה חב"ד, ובפרט שנוסף על זה, אפשר הי" גורם אא והזדמנו לספר להם ע"ד תורת החסידות הדרכותי׳ ומנהגי׳.וחזקה לתעמולה שעינה חוזרת ما المارات ריקם. בברכת כוח"ם

אשמים גם. בכפר. ווארום. אפילו בסנה הרי. הוא. אויפ'ן, איז.

נדפס באג"ק חי"ג ע' יג ובהפרטיזן ע' 364 בהשמטות

וילים ובסקי-תוא

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ביה.ד' אייר תשמו

ביה.ד' אייר תשטייז ברוקלין

הוויח אייא נוייב עוסק בצייצ

מרה' חיים דרסיא שי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch 770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

לאחרי שתיקתו הארוכה נתקבל מכתבו שהתחיל לכותבו ג' אדר, בו כותב על איזה מהענינים, ולפלא שהשסיט ענינים אחדים, ואפשר להטעם מפני שאחרים התעסקו בזה, וכבר ידועה בקשתי לאניש, אשר נוסף על מה שכותבים הם מצדם בהנודע להם, נכון שיעורר! לשאר העסקנים שיודיע כאו"א בסקצוע שלו.

בטח \$ספר אודות דבורו עם הרה"ג שי' לאניש הפתעסקים בביהכ"נ שם, ובטח יסצאן אופן, ווי צו פארגלעטען און באווארענען.

במיש אודות הנחיצות להרבות מספר התלמידים בתומכי תמיטים ובכלל במוסדות חינוך חביד, הוא נחוץ עוד הרבה יותר מאשר משערים. וכבר כתבתי כיים בזה שצריכים אריינחאפען, כי כעבור זמן קצר יחקשו תלמידים -ות מיש ליכט, און מען וועט רייטין זיך איבער זיי, ובמילא מאבדים עתה הזדם נות להוסיף מאות תלמידים במוסדות חינוך חביד, ורק מפני רשלנות והעדר שימת לב אפילו לענינים הפשוטים ביותר מודגשים ומובלטים.

במיש אודות שאלת אתיה, כבר ענו עיז, ויהייר שיבוא לפוים. תקותי אף שאינו מזכיר עדיז, שעשו פאטא מכנוס לעניני המליח, וכן ברשמן הדבורים או עכיים ירשמו אותם עתה, ובמילא יוכלו לפרטם עדייז באופן המתאים, ולאחרי שאראה החומר ואקבל הצעות עדייו, אפשר בדץ להדפיס שיהי' בציור חוברת, או שוק שאל להדפים בבטאון או בקובץ דכאן.

ומיש ארדות פירוד הלבבות, הנה כתבתי, שיעיינו בדרושי רבנו

נוגעים הדברים ואם נוגע זה בשעת שלום בתכלית, עאכוייכ וכו' וראו עד כמה

נוגעים הדברים ואם נוגע זה בשעת שלום בתכלית, עאכוייכ וכו' וכשישנם שני

צרדים הרי, בעוהיין, כמעט אי אפשר שיהי' אחד צודק מאה אחוז והשני אשם מאה
אחוז, אלא כאויא אשם עכיים במקצת ובפרט עיש המבואר בחטידות פירוש הכתוב
דכמים הפנים לפנים וכו' וברור הדבר אשר עד עתה השחיתו כמה טוב עיי העדר
דקשרוב הלבבות בשביל ענינים דכבוד המדומה וכו' ואל יטעו את עצמם שזהו
מפני יראת שמים או מפני שפיץ חביד כו' כיון שרבנו הזקן וכיא מהנשיאים
בדורו כתבו להישך וכמבואר בדרוש החלצו מרכנו הזקן עד למאמר נשיאנו כיין
מרווי מיסד הכפר הבדפס בהשלמה לקונטרס החלצו, עויש ודא עקא אשר
למרות שמתעוררים, הנה ישנם אחדים אשר לפעמים אפילו לאחרי ההתעוררות, מחליפים
הקוים באב עצריכים לעשות תשובה על ענינים שלו, ולדון את חבירו לכף זכות עד
הקוים באב עצריכים לעשות השובה על ענינים שלו, ולדון את חבירו לכף זכות עד
כדי כך, סקום והוי שפל רוח בפני כל האדם, וכלשון רבוו הזקן והוי באמת לאמיתו
(כסבואר באוצף במקום אחר שהביא במה רבנו הגיקסא האדם בתוספת היא), והם עושים
היים, שסצוים על אחרים בהתלהבות שיעשו תשובה, ובהתלהבות לא פחותה מז בל מכדינ
שיהיו שפל רוח נגדם וכר ידוע דבר משנה שבענינים שבין אדם לחבירו, העלפט
ביט דאס וואס מען עס) פסח דוקא קיילעכדיקע מצה שמורה, און וואס מען איז אוף
שבועות א גאנצע נפכט ער שירצה את חבירו, אשר אז מועילים ענינים אלו.

זמסיימים בדבר שוב, אשר ע"פ הבתוב, והביאו רבנו הזקן פסק דין הלכה למעשה בהלכות ת"ת, שבל ידח ממנו נדח, ודאי הדבר, ויה"ר שיהי' זה בקרוב

כדאי להדפיסו. כו'. וכו'.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויפש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ובחסד וברחסים, אשר בקרוב ממש יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וכמובא
בדרושי חתונה מאמר הצ"צ בזה, אשר כמו (משע -כמשוטו - צריך לעזוב דרכו, הרי כן
ממש, איש און מחשבותיו, און מלשון און וכחן יעו"ש בשענין, דכאשר מתמשטשש בכל
בית ממדרש, הנה בכל מדרף "דוחקים עליון ובמילא יתאחדו כולם כאיש אחד, ועי"זעם נשיאנו הק' העומדים - באופן דממוצע המחבר - בינינו ובין ה' אלקינו והשלום
ואחדות זו יצינו על כאו"א ובני ביתון כלל ישראל, כחומה בצורה, ככמ"ש
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניף, ובאור פני מלך חיים.

מבהיל ומצער מה שמתארך כייכ ענין בניית המקוה, ואיני יודע מה עוד אפשר לעשות בזה.

במיש אודות עבודתו הוא ביחוד-הנה צריך הי' להתעסק ראשו ורובו בענין ההפצה, אבל ביחד עם זה לעורר את כל השייכים לעסקנות הדרושה וסתאיסה בכל שאר הענינים והתעוררות כדבעי פירושה, אשר כעבור זמן קצר מההתעוררות באים ושואלים ודורשים מה נעשה בזה, ולמחר עוהיים, ולמחרתיים עדד הפעם, אשר אז סוכיים פועלים.

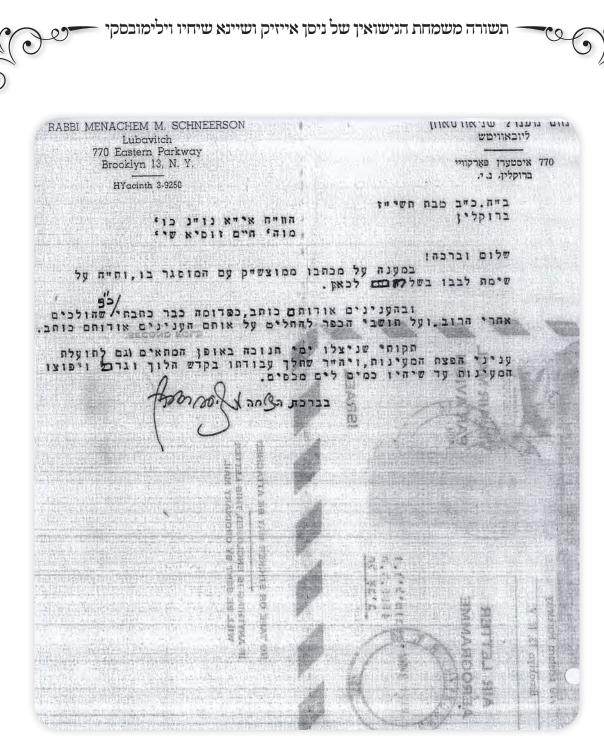
הפייב הסוטגר בסכתבו יקרא בעת רצון על הציון הק' של כייק סויות אדסוייר זצוקללהיה נבגיים זייע,ויהי רצון שיבשר טובות.

בברכה

בשם כייק אדמויר שליטייא א השינו סוכיר

רגל

וכ"פ

וובסקי שנים

ו יל ימובסקי =ת "א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. HYacinth 3-9250 מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פאַרקוויי ברוקלין, ג. י.

ביה, אדריית אלול תשייו ברוקלין

החיית אי ייא נויינ עוסק בצייצ מוה' חיים זוסיא שי'

שלום וברכה!

במענה על מכתבו ממוצשיק פ' עקב והקודמו,
ותיח על שכותב עכשפ ראשי פרקים מהמאורעות בשטח עניני
תביד ובמיש אודות ביהים דרחובות כבר כתבתי להנהלת הרשת
שלפלא גם הספק בזה שהרי כבר הי"לעד"ז ומשכו את ידיהם מכל
פולטיקה ועאכו בענין שהפוליטיקה כבר בגלוי, בכתב וגם
בדפוס, וקבלה אופי מפלגתי הכי מודגש ואלו אשר עליהם אחריות
החינוך במקום הנ"ל ללחקן המצב והטעמים שיראים לעשות בזה,
שכותב אודותם החיז מוכיח עוד יותר של המפלגתיות בזה ובכ"אע"ד כמו שהי' בעבר, באם אין מכתב רשמי מהנחלת חינוך העצמאי
שאין בדבר כוי הייז הוכתת וגמורה, שהמצב הוא להיפך, ואין לחב"ד
כל עסק בריב שבין המפלגות.

בהנוגע לעניני הכפר, מוכרח הדבר, וכמו שכתבתי
גם להועד, שסוים יתחילו להמענין בעניני הכפר לא ברגע הכי
אחרון בשנמצאים במצור ובמיצר ומחפשים דרכים איך להנצל
מסכנה וכנן: צלא בעוד מועד לקדם פני הדברים. ובפרט שרואים
במוחש שעל שטה האמורה כמה הזדמנויות לא ניצלו, כמה דברים
אבדו, ואין להחזירם וכוי. אין כאן המקום להאריך בדבר המצער
ומבהיל, והרי התבוננות בעניני הכפר התיקונים ותשיפורים, אינה
דורשת אסיפת ארוכות וכבודים, כיא שימת לב אליבא דאמת -לענין
שנתיםד עיי כיק מויח אדמויר בארצנו הקי תיון ונוגע הוא למאות
אניש הן ברותניות והן בגשמיות,

ויתי רצון שכיון שנכנסנו בחדש הרחמים, יתוסף ברחמיו המרובים של השי ית גם בענין זה, תסו יי חול שינוי עיקרי במצב הנייל.

בברכה לבשוים בכל האמור, ובעבודתו בקדש בהפצת המויל עיי קהית, שכנראה גם בזה חלה חלישות נוראה, ויהייר שעכיים ינצלו ככל האפשרי ימי חדש הרחמים וימי חדש השביעי המושבע בכל פוב, ובודאי אם רק ישתדלו בהצלחה גדולה.

ובברכת כוחיים צל מתממת

מזמן. עליהם.

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויםש

770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין נ. י.

וילימוב עי-ת"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה, ז' אלול חשי"ז ברוקלין

הסו"ח אי"א נו"נ עוסק כצ"צ מוה' חיים זוסיא שי'

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכח=כט' מנ"א בו כותב אודות ענין השמות וההשחדלות בזה,וכודאי למותרלעוררו שבענינהם הנוגעים לכללות הכפר-צריך להבטיח (באוארענען) שלא יהי' בזה בלכולים וכש"כ סתירות מפעולות אחד להכירו,וק"ל.וד"ל.

בודאי למותר לעוררו, וע"י את כל אלו שיכול להשפיע עליהם-ע"ד עריכת תכנית בעוד מועד לעניני ימי תשר'י, ומוסג"פ העתק מכתכי לאחד בזה, ויה"ר שככל הנ"ל יכשר שוב וכן מבריאות ב"ב וכריאותו הוא.

בברכה לכחיבה וחתימה טובה המכתבים שהתחיל לכותבם ביט' תמוז וז' מנ"א (אל). בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א מזכרו!!

נתקבלו

נדפס באג"ק חכ"א ע' שעו בהשמטות

וילימובסקי- ח"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch Eastern Par

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. HYacinth 3-9250

הור"ת אי"א נו"נ עוסק כצ"צ מוה' חיים זוסיא של' מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> איסטערן פּאַרקוויי 770 ברוקלין, נ. י.

ב"ה,ה' מ"ח תשי"ח ברוקלין

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבלן כיחד שני מכחבין (הא' שהתחיל לכתוב יא' תשרי וסיפמו כז', והשני מכ"ח תשרי) המחכים להמשך בשו"ט בכל הענינים אודותם כוחב

וכמה ששואל פירוש אודות צירוף השטחים,קשה להורות מכאן איזה בוש לצרף ואיזה לא,שזה צריך לראות ולהחליט על אתר.והנקודה כללית בזה כבר נכתכה,שככדי למנוע מדת הנצחנות, 2000/2000 צריך להשתדל ע"ד הציקוף ובאופן שישאר ג"כ מה שלא יצטרף, בכדי שלא יטענל שאי אפשר לוותר על נקודת התיישבות, וק"ל.

כמ"ש אודות הרמת יד וכו'-מוכן שמבהיל הדבר,וההצדקה שזה הי' אחר לקיחת משקה וכיו"ב,הנה אדרכה המסקנא מזח היא הפכית ממה שכותב,ז.א.שלקיחת המשקה לא רק שאינה מצדיקה ח"ו את הנ"ל,אלא אדרכה אותם העלולים להרמת יד ר"ל וכיו"ב-עליהם להמנע מלקיחת משקה. וכידוע דברי רבותינו נשיאינו בזה,ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר,וגם זה פשוט.

כנראה הי' קצת שדר יותר בפערלות חדש חשרי ע"י שהתייעצו מקודם לזה,וכנראה שהכינו איזה תכנית,אף שכנראה גם היא לפ היחה מפורטת כל צרכה,ובמילא נשאר! איזה פרטים כקדירה דבי שותפי,ובטח על יסוד זה יתפנו בתכנית מפורטת לחדש כסלו הבע"ל,ובעיקר חגיגת יט' כסלו.

תקוחי שלעת קבלת מכתבי כבר הוטב מצב בריאות ב"ב שי', וכן שאר חושבי כפר חב"ד בתוככי כלל ישראל.ויהי רצון אשר אך טוב רבשר תכה"י בכלל ובפרט. בברכה ובפ"ש) למתימאל

והקודמם

מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאוויטש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

בשה, יא' טבח חשישה ברוקלין

התיח אייא נויינ עוסק בצייצ מוה' חיים זוסיא שי'

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubqvitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

לאחר" הפסק ארוך נחקבל מכתבו מכם" כסלו,ומובן שכחבו ע"ד בלי הסדר בהנוגע להחועדות ים' בסלו,מבהיל ביותר וביותר,ומשני פעמים שהרי בכל פעם נכחים (כי אעול אל בכגון דא,ובכל החועדות שאחרי זה חולרים על הפעיות הראשונות,והעיקראשבהן להתחיל בההכנות דוקא ברגעים האחרונים ומתוך פירוד הלבבות ההולך ומתגבר פכל שמחקרב זמן ההתועדות.

ב)מהחשש שיקרה כהניל, הנה איזה שבועות לפני ים' כסלו כתבתי והזכרתי עייר תכנית,וכמרומה שגם הזכרתי בפירוש בכדי שלא יהי' כהשנים שלפני זה,וכנראה-ללא תועלה,

וביותר מצער, שהרי רואים הצלחה למעלה מדרך הטבע לגמרי (שלמרות כל המגרעות אפשר לנצל החועדות אלו לא רק ברוחניות אלא גם י בגשמיות, ובכייז לא נגע ולא פגע, אין מכינים בעדר מוער, וכשנעשה ברגעים האחרונים הייה געשל בב באופן הנייל, וכנראה שלאחרי ההתוערות שוכחים על כל הענין, ואין מנצלים קירוב הלבבות שהי' בהתועות.

במיש אודות השכנים, הנה כנראה שאפילו בנקודה זו אין מנצלים את ההתעוררות בעת ההתועדות, שהרי כבר עברן כמה ימים מאז, וכנראה שאין אף פעולה אחת ממשית.

ויהי רצון שסוים יבא הזמן וכא אצמרך לחראות על העדר הפעולות,כי רצוק ביותר וביותר,ותוכן המכתבים יהי' רק שבת להמתעסקים והודי להשיית על הפעולות ההולכות ומתגדלות הן ברוחניות והן בגשמיות,

בברכה לבשו ים

בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א סור קרום מוכלן

EUR MAR

א) בריט מען זיך אפ. אלו. וגם. תתוספנה.

וילימובסקי=תייא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

> 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

> > HYacinth 3-9250

הוויח אייא נויינ עוסק בצייצ מוה' חיים זוסיא שיי מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ביה,ו' שבט תשייח ברוקלין

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו ממוצש"ק,בו כותב אודות האסיפד

, "101

ובודאי מתנהגים בזה באופן שלא להכנים הצד השני בנצתנות,שהרי רבים חללים הפילה,והעיקר שלפעמים הנצחנות מביאה להנהגה דתמות נפשי עם פלשתים,וקיל.

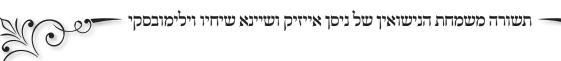
מרת פייגא תחיי

ערשט באקומען אייער בריף פון ריח שבט מיט דאס
בייגעלייגטע, און בעת רצון וועל איך מזכיר זיין אייך אייער מאן און
אייערע קינדער שיחיו, אויף דעם איון הקי פון כייק מוייח אדמוירפ
זצוקללהיה נבגיים זייע, עדערן צו דעם וואָס ער נויטיגט זיך, און מן
זצוקללהיה נבגיים זייע, אזוי ווי פון
הסתם וועט איר שיקען אויך די תמונה פון אייער מאן שיי אזוי ווי פון
די אנדערע משפחה מיטגלידער,

און דער זכות פון דער התעסקות אין ענינים פון החזקה והפצת היהדות בכלל, ועניני תורת החסידות בפרט, אויף חעלכעם רבותינו נשיאנו הקי האפען זיך מוסר נפש געווען אויף דעם, זאל ביישטין אייער מאן, אייך און די קינדער שיחיו-יעדערן צו דעם וואס ער נויטיגט זיך, און פארשטענדליך אלס ערשטע ובעיקר-צום גוטען געזונט ברוחניות ובגשמיות, און צו מגדל זיין די קינדער שיי לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

בברכה לבשורות טובות בכל האמול לבשמחה ובטוב לבב / לפרלסק

געשיקט

וילימובסקי=ת"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

התייח אי יוא נויינ עוסק בצייצ מוהי תיים דוסיא שיי מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאוויטש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ביה, ג' איר חשייח ברוקלין

שלום וברכהו

מאשר הנני קבלת מכתביו, במעטפה אחת, הראשון מי"ג ניסן
והאחרון מכ"ז ניסן-עם הפ"נ המוסגר בו שיקרא בעת רצון על הציון
הק" של כ"כ מו"ת אדמו"ר זצוקללה"ת נבג"מ זי"ע, ואחכה לחמשך היריעה
בכל הענינים אודותם כותב, ניהי רצון אשר סו"ם תהיינה בשורות טובות
בטוב הנראה, הן בענינים הכללים והן בענינים הפרטים, ובפרט שהרי
זה עתה באנו מחג הפסח זמן חירותנו, וכמבואר במכתבי הקודם שחירות
ינה-מכל הרברים המצירים מעיקים ומבלבלים, בענינו הכלל והפרט, וקיל

בברנה לבשו יים דפה צול לפתרם ל

בכהנ"ל

תשורה משמחת הנישואין של ניסן אייזיק ושיינא שיחיו וילימובסקי RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON מנחם מענדל שניאורסאהן Lubavitch ליוכאוויםש 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. 770 איסטערן פאַרקוריי ברוקלין, נ. י. HYacinth 3-9250 בייה, מי אייר תשיית ברוקלין תווית אייא נויינ עומק בצייצ מוה' חים זום אשיי שלום וברכה! מאשר הנני קבלת מכתבו מאדרייה אייר, וכן שני הפיינ אשר יקראו בעת רצון על הציון הקי של כיים מוייח אדמוייר וצוקללחיה נבגים וייים, ויהי רצון אשר סוים יתחילו אניש לבשר בשורות טובות בטוב הנראה והנגלה, הן בענינים הכללים והן בענינים הפרטים (שהא בהא חליא, והלואי היו מכירים בוה-שתיכף היי חל שינוי מוחלט הן בקתנלנים הכללים והן בהענינים הפרטים.,וקייל]. בברכה לבשו "ם בשם כיוק אדמו יור של ים "א

נדפס באג"ק חי"ז ע' ע' קצ בהשמטות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פארקורי ברוקלין, נ. י.

ביה, כיון משיית ברוקלין

הרה"ת אייא נו"נ עוסק בציע מוה' ח"ם נוסיא שי'

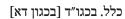
שלום וברכה!

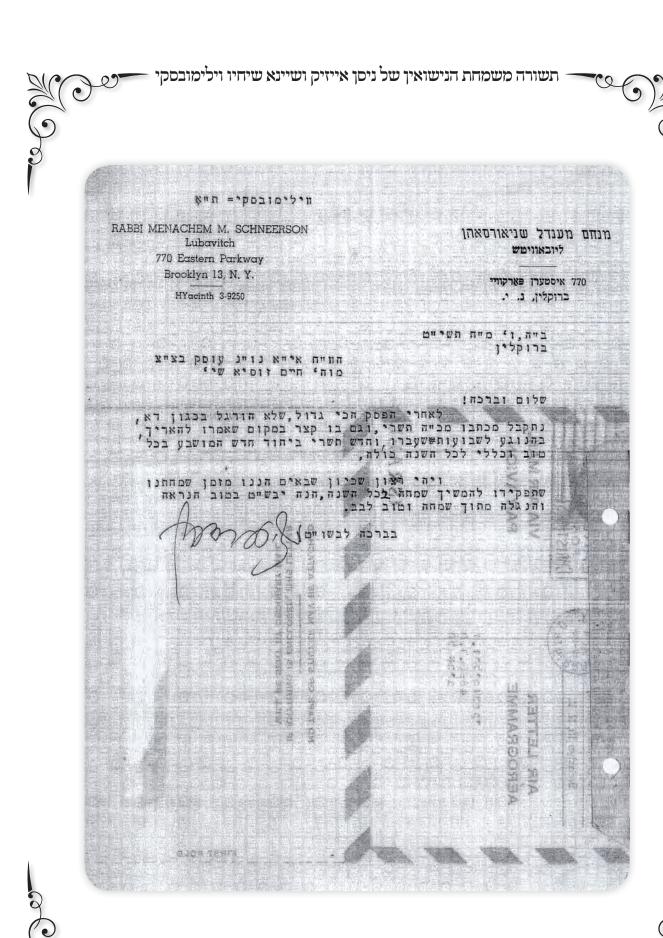
מאשר הנני קבלת מכתבץ:שהתחיל לכתבו כייח אייר,מוצשייק נשא,כבי סיון-עם המצורף אליהם והפיינ אשר יקרא בעת רצון על הציון הקי של כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיים זיייע,

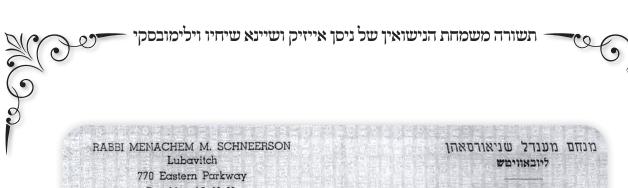
ויהי רצון אשר סויים יודיעוני לא רק בהנוגע לאסיפות
ולהחלטות אודות פעולות טובות,כי אם גם עייד פעולות טובות בפועל.
ובפרט שמענינא דיומא הוא,עיים המבואר בלקויית דפרשת השבוע שקראנוה
שבת זו,שהתכלית הוא המעשה, ואז טובה הארץ מאד מאד, משאייכ כשרוצים
להשאר בעולם הדבור וכמיש זה נייפ, לדעת נקל גם בלי התבוננות וגם
לאינו נבון, איך שאין מנצלים השפעה שנותנים מלמעלה לא בענינים
רוחנים ולא בענינים גשמים ואידכזה בנשארו כשבועים ליב' ויג' תמוז
רוחנים ולא בענינים גשמים ואידכזה בנשארו כשבועים ליב' ויג' תמוז
לומר דבר הנשמע כך וכו'-מסופקני אם כדאי שאמשיך במכתבי אליהם בכגוי
שהרי במשך כויים שנים אין נראית כל תזוזה, עם איז מער נים וואס אמאכם
איינג לפי שעה, אדער מ' לאזם נים וועמען שלאפען רוהיג, והרי בנייל
תכלית הדבור הוא שיבוא לידי מעשה.

בברכה לבשוים, ואין מוב באמת אלא כשהחלמוד והמרכש מביא לירי מעשה.

בשם כיים אדמוייר שליטיא 1.כון ש מוציר

70 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYaeinth 3-9250

החיית אייא נויינ פוסק בצייצ

מוהי חיים זוסיאי שיי

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, יזי מיית תשיים ברוקלין

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מו' חשון והקודמיו, וכבר נענה באופן רשמי בהמכתב להוקדות שונות, אף שתקותי שגם להבא לא ימנע המוב מלהודיע ע"ד הנעשה בכפר חב"ד, נוסף על עניני הרשת, ויהי רצון שתהיינה בשו"ם הן בגשמיות והן ברוחניות.

במיש אודות עניני פרנסה,מובן שבזה צריך להחייעץ עם ידידיו שם במקום, ויודעים כל הפרטים בזה, אלא שבעניני מגביות, מובן זגם פשוט-שצריך להיות ועד, וכהוראת תורתנו בהנוגע למשה רבנו, והציווי גם לדורות בזה.

אינו כותב בעניני בריאחת, שבודאי זהו סימן שהוא וכל בים שיהיו בקו הבריאות ויהי רצון שתכהיי יבשר שוב במוב הנראה והנגלה בענינים הכללים ובענינים הפרשים גם יחר.

בברכה לבשוים שפהן)

בכהנ"ל

נדפס באג"ק חכ"א ע' תז בהשמטות

מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאוויפש

> 770 איסטפרן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

החיים אי הא נויינ עוסק בציצ מוה' חים ווסיא שיי בית, כית מיח תשיים ברוקלין

שלום וברבה! במענה למכתבו מיאב חשון,וממתר הנני לענות על*ו,מבלי לתבוח על המור,מפני הנקודה שבו,דבר עריכם מגבית כסף-לממרה חדשה נוסמת.

והנה בהנוגע להנ"ל,שתי נקודות בדבר:

אין לעשות מגבית כסף באחיק תיו בשביל פוסדות הבידר שבתויל,בה בשעה שישנם כמה מעניני הביד באחיק תיו הזקוקים ופוקרתים לכסקים, ואין להם, שמהנייל מובן שאין לערוך שום מגבית בשביל המליח. ובאים בחשבון רק ישיבת תומבי המימים וקרן הבנין,כמו עד עתה, אוא עניני הרשת וצעירי אגויה, אבל המובן -שבזה עליו לבוא ברברים עם המוסדות שבאהיק תיו- באומני ההבאה בפועל.

בית העומה בראש וכמיש במכתבי הקורם שבעניני כספים צריכים להיות זהי בית לצאת ירא הבריות נוסף על-לצאת ירא המקום.

בכלל עלי להעיר-שהנסיון הראה במוחש, אז מען תארפט זיך יעדער מאל צו א ניע ארבעט, אין זה מועפאלאיזה ענין שיהי. כי אם פזור הנפש שעפייז מובן;כיון שכבר מתעסק בקרן הבנין והפצה ספרי קהיים, אין לחפש רוקא ענינים חדשים, כי ממנים; באם ישתרל כדבעי ובאופן מפודר, ישנ הצנור לברכה והצלחה, בהשמחים בם מתעסק, ובאם צריך שיפור באופני העבוד הייז יתפר גם כן אפילו באם יבתר שמחים חדשים לעבודה.

לצערי הכי גדול, מוכרתני לאטר, שכמו שהיי עד שתה של ופרצח וגוי-גמופדות הב"ד באה"ק ק"ו וכוץ שהשפיעו הצלחה מרשעה ממעלה, ותחת לנצלת המשפקו בענינים של פירוד הלבבות בהעדר שימת לב להתפתחות עניני חברד באופן מפודר וכוי, בנראה שמתנהגים גם בהענין דופרצה, שישנה יכולת הבי גדולה, אבל נמשכת ההנה גה/ כמאז, וכמו שנראה בכפר חב"ד שפרוד הלבבות לא נהמעט ואדרבה וכו

הנקודות שבהן תועלת הרבים, שלא ניסרת על אתר תופלת היתי: אינה זזום ממקומם, ואדרבה, וכמו גבית המסים, הקטנת החובות למשרדים השוו שלא רק שלא נשתפר המצב, אלא אדרבה, בנין המקה וכוי. ואין להאריך בדבר המצער עד להבהלה, ואיני יודע מה אוכל עוד לעשות בזה עמיים בשביל לקדם מאורעות מבהילים. וכמיש מאז עלמה שגרם פירוד הלבבות לפני זמן, וזה עתה באה עוד הזהרה.

לשלול הבתירה להוא היפך החים והמוב ובחמר וברחמים (ינצלו את כל האפשר ובמילואו למוב להם בגשמיות וברותניות בזה ובבא.

בברכה לבשוים בכל האמור בשם כיק ארפויר שליטיא מזכיר אל קוויני

נ.ב. מאשר הנני קבלת המכחב מפיקה מיונה שיי. ובפת כבר קבל מכחבי מעלה ואישור הפיינ. ויהי רצון שיבשת מוב בפוכנו.

בכלל וע״ד.ביותר. כלפי. כלפי. אין זה <mark>מועלת.</mark> בכלל. דאנ״ש. וכו׳-. וכו׳, באם. על מה. נסי לגמרי. מאנ״ש. ובמה.

מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאוויםש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ביה, יוי מבת תשיים ברוקלין

הוויח אייא כויינ פוסק בצייצ מוהי חים זומיא שיי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו שסיים לכותבו יא' מבת,

ניהי רצון אשר סו"ם תהיינה הידיעות המתקבלות מאניש-אשר תפץ ה' בידם הצליח להעמיר כפר חב"ר, מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מו"ח, ארמו"ר זצוקללה"ה נבג"ם זי"ע נשיא ישראל על תלו ומכונו, בהמשיך בפועל ברכת השי"ת והצלחתו הניתנת ומושפעת מלמעלה באופן רמוסיף והולף, ע"י התעוררות ר"ר של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל,

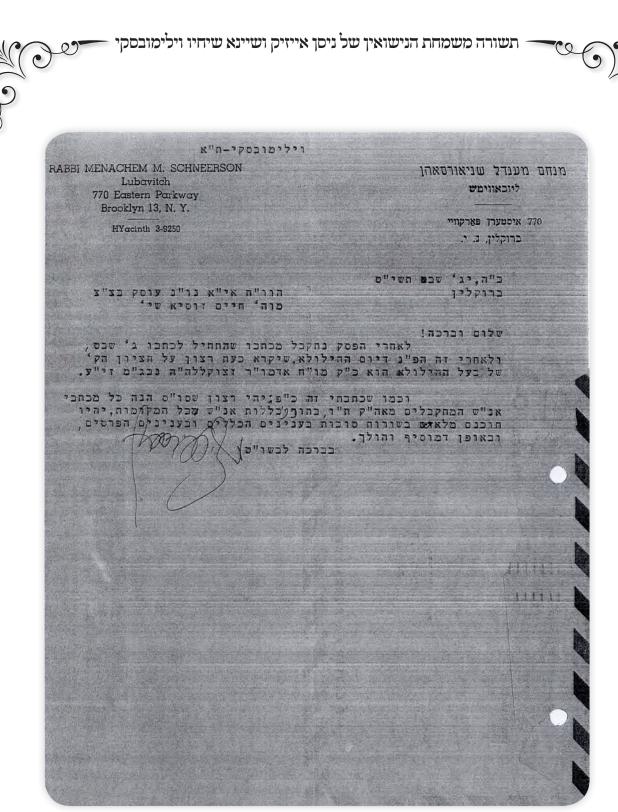
ותהי' ההתחלה בזה תומיי ממש וגם זה באופן דמוסיף והולך וקד לופרצת וגו' ועד לנחלה בלי מצרים.

בברכה לבשוים

בשם כיים אדמו ייר שלים"א

בתוככי

מנחם מענדל שניאורסאהן לייבאווימש

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ט' אד"ר חשי"ט ברוקלין

הרו"ח אי"א נו"ב עוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים דוסיא שי'

שלום וברכה!

לאחר? הפסק הכי ארוך נתקבל מכחבו מב" אד"ר עם הפ"נ,שיקרא בעת רצון יל הציון הק" של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"עק

ר"פ מעניני הכפר, אשר כנראה עוה"פ נפלה חלישות
בבולם וכו". ואפשר בכולי האי ואולי, כיון שנכנסנו לחודש
אדר, אשר עליו נאמר עונהפוך הוא ליום טוב ולשמחה, יחול
שינוי עיקרי ואתהפכא כו" בכל עניני הכפר. וכשם שכתב
האמור-כן יצליחו השי"ת לבשר טוב בכל הנ"ל. וכמובן גם
בעניניו הפרטים כתוכן הפ"נ.

בברכה לבשו"ם בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א יו קון (מזכיר

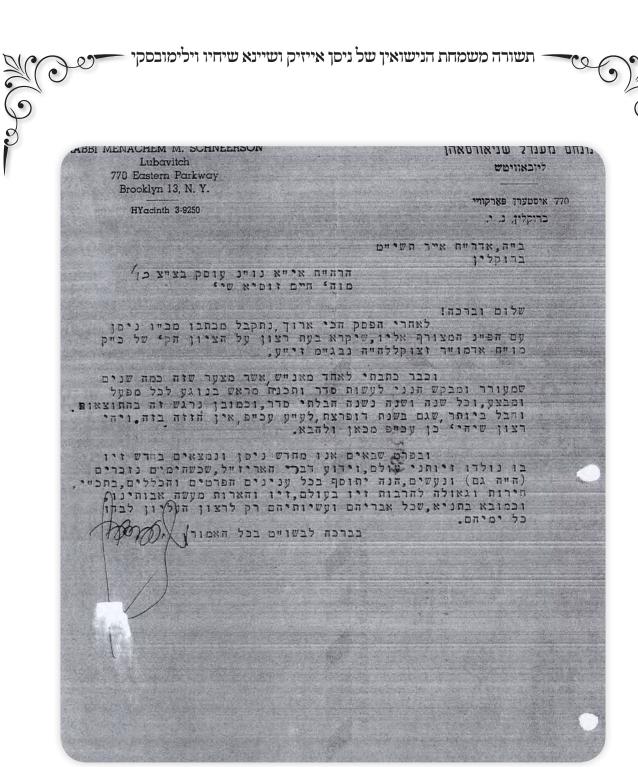
MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ווילימובסקי"ח"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויטש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, 1' חמוז תשי"ם ברוקלין

הרה"ת אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוה' חיים זוסיא שי

שלום וברכהו

מאשר הנני קבלת מכחבי מט"ו סיון וא תצוצ.

וכיון שנכנסים הננו לחדש הגאולה של פ"ק מו"ה אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, אשר היתה בזה גאולת הרבים בעת ההיא ולשנים ולדורות הבאים לאחרי זה, וכמובן מפרמי הענינים של פרשה המאסר והגאולה,

הנה יבוא זה בפועל בפעולות באותה השטחים עליהם מסר נפשו, הם עניני הפצח היהדות בכלל והפצח המעינות ביחוד, שכל השיכים ויודעים עד"ז מתויבים בזה, וכיון שלהצלחת העבודה זקוקים למנוחת שמחה וטוב לבב הנה רועה ישראל יאר פניו ויגאל אותו מכל הענינים המבלבלים, וימלא את כל תנ"ל מתוך הרחבה אמיתית הן בגשמיום והן ברוחניות.

pools: Rieses

ויליחודהל ב אבל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

ליובאווים *ש*

HYacinth 3-9250

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, ג. י.

מנחם מענדל שניאורסאהן

החייה אייא נויינ עוסק בצייצ מוה' חיים זומיא שי' ביה, כיה תמוז תשיים ברוקלין

שלום וברכה! במענה למכתבו מז' תמוז עם המצורף שנשלח כ"ג תמוז וז"ע נחקבל.

ומובנת הפליאה והתמי' שאינו כותב בהנוגע לההתועדות דימי חג הגאולה יב' ויג' תמוז, ובטח ימלא בהזדמנות הבאה הכי קרובה, ובנקודה הפנימית מכל התועדות-שרישומה יהי' ניכר בהימים שלאחרי זה, בענינים, הכללים והפרטים שהא בהא תליא, באופן דמומיף והולך מוסיף ואור עד לקיום היעוד דלילה כיום יאיר,

ובנקודה הפנימית דהפצח המעינות חוצה, אשר עיה: מקרבים קיום היעוד (שמבין מצרים אלו נוכה בעגלא דידן) לנחלת בלי מצרים.

בברכה לבשוים בכל האמור בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א

ריליםרבסקי_תייא

ABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

הרר יות אייא ברייב ערסק בצייצ

שב אודסאהן

ליוכאוויםש

איסטערן פּאַרקוויי 770 ברוקלין, נ. י.

בייה, יסי תשרי תשייב ברוקלין

שלום וברכה.

מאשר הנגל קבלת מכתבין מייא יייב וייד תשרי עם המצורף אלאם, ובסח בינתים בתקבל המברק שלי עיש אגודת חבייד וכרי, במענה על שאלתו גם הרא.

בודאי יודיע בפרטיות אין שעברו זמן שמחתבר בכפר חב"ד,וכן בתוככי אנ"ש באה"ק ת"ו בכלל,

ויהי רצון אשר סוים יקוים הופרצת רגוי בפועל, ולא רק בתוד הבטחה, ויהיי זה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

בברכה לבשרים ולחג שמח

מפני קדרשת המועד לא בא בייק אדמוייר שליטייא על החתום והנני חותם בשמו, בארך המזכיר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. HYacinth 3,9250

הוויה אייא נוינ עוסק בציצ מוה' חים זוסיא שי' מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

בית, הץ שבט תשיכ ברוקלין

שלום וברכה!

במענה למכתבו ממוצשיים עם הפיינ, שי קרא בעת רצון על הציון הקי של כייק מויית אדמוייר וצוקללהיית נבגיים זייע

כפי שמתאר המצב מובן, שאין למועמד מחב"ד לצאת ברשימה בפני עצמו בתוחלת,

ובהנוגע לצירוף לרשימה אחרת, גם כין אין כדאי, כיון שכנראה מחלוקת עצומה בזה.

ולדחיפת הענין נשלח המכתב מבלי לחכות על התור.

מן הסתם מתכוננים כדבקי לנצול יום ההילולא של כייק מו יח אדמו יד זצוקללה יה נבגים זיין נשיא ישראל.

בברכה לבשוים

בשם כ"ק אדמו"ר שלים"א מוכרר ב

וילימובסקי=תייא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן לייבאווימש

> 770 איסמערן פארקזויי ברוקלין, נ. י.

בייה, אדר ייח אדר תשייכ ברוקלין

תחיים אייא נויינ עוסק בצייצ מוה' חיים זוסיא שי'

שלום ובונה! מאשר הנני קבלת מכתבו מכייה שבט והקורמין עם הפיינ שיקרא בעת רצון על הציון הקי של כייק מויית אדמוייר

וצוקללהיה נבגיים זייים,

ותקותי אשר לא יסחבכו במחלוקת אשר לא להם וכו' אף שכמובן יקחו חלק בבחירות החשאים, שהרי זהו חובתת של חושבי מקום להשחדל בביסוסו מתאים להוראות תוה"ק אשר דרכי' דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום

תקותי אשר מכינים תכנית מפורטת בעתו ובזמנו לניצול ימי הפורים, ויהי רצון שעכים הנה מכאן ולהבא בכל הענים יעשו באופן מסודר, ומוכרחני להדגיש וה עוחים, לאחרי הצער שנגרם בהכנום של הרשת ביום ההילולא של כיק מויח אדמויר זצוקללהיה נבגמ זייע נשיא דורנו, שניכר הי' הענין דחפזון חוסר תכנית מפורטת דוקא, העדר שיתוף פעולה, וייא שעוד היפך מזה, ודיל.

וכיון שהזמן זמן נסים הוא, ובפרם ים הפורים, יהי רצון שגם בזה יחול נס, שיתפכו כל הענינים כלחום ונהפוך הוא וגוי מוגוי ברכה לבשותם בכל האמור \ מדרסה בכל המדרסה בכל

היחחילו פו"ם בפועל בבנין חשיכון
בכתב"ר?? הרי מהמיצים ח"ו, כל הצלחה שמשפיעים (וואם מען גיםם)
מלמעלה, וכמעט בלי כל אתדל"ה. וכתב"ד, אדרבה דוחה ד"ל (גם
החשפעה הגשמיח. ועד מחי? והנני מדגיש-שאין מספיק כלל וכלל
מה שבקבלת מכ' זה יקראו אסיפה וישלחו לכאן הפר"כ. כ"א שצ"ל
הבני בפו"מ ובאופן שבמשך הקיץ תוגמר בפו"מ.

לטוב

נדפס בהפרטיזן ע' 377 בהשמטות

ויליםוכסקי-ת"א

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, יז' סיון תש"כ ברוקלין

הוו"ח אי"א נו"נ עוסק כצ"צ מוה' חיים זוסיא שי'

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מי"ב סיון עם המצורף אליו,ובעת רצון יזכירו את כל אלה שכותב אודותם,על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מתאים לתוכן כתכו.

רסוכן שמצער שמה שניכר כבין שיטי מכחכו שענין הכנין הולך ככבדות, אף שכנראה נכחב כבר לאחר קבלת המברק השני שלי.

וצם ככתבו צריך כזה השתדלות ואיש מיוחד וכו', הרי גם כזה אי אפשר להורות מכאן, כ"א להחיעץ על אחר, ובודאי זה! כתפקיד ועד הכפר, וכבר כתבחי שצריך לנצל שעת הכושר וההצלחה שמשפיעים מלמללה, ולע"ע כבר הפסידו כמה ענינים. ועד מחי, ואין להאריך כדבר המצער ומבהיל, וכפרט אשר מסופקני אם כתיכחי תשנה הנ"ל, אף שעלי כנראה לפקום עוד הפעם.

כמ"ש אודות ענינו הפרטי כהנוגע לכית־מקצועי, הנה כהנוגע לתנאי הכני', כאופן דשכר דירה וכו'-על ועד הכפר להחליט, אכל כהנוגע שיכנט להרשימה מצו"פ מכתכי להועד, וכאם התנאים שיחליט הועד ככלל לבתי המקצועים-מחאים כשבילו ימסור המכתב להועד.

בברכה לבשו"ט בענינים הכללים והפרטים ע

הטופס הכללי נשלח לכו"כ ונדפס בלקו"ש חי"ג ע' 202, אג"ק חי"ט ע' שנח

נחם מענדל שניאורסאהן, ליובאוויפש

> 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה, פרשת עלי באר ענו לה ה'תש"ב, שנת המאתים להסתלקות הילולא של הבעל שם טוב ז"ל. ברוקלין, נ.י.

הרו"ח אי"א נו"נ קוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים זוטיא שי

שלום וברכה!

פאשר הנני קבלת מכתבל כמימי ר"ה, כ, כא, כה סיון (עם ב' הפ"נ).

ובבואני זה פתה מר"ח ושבת ר"ח (הכולל מעלה יום השבת ויום החדש גם יחד - שענינם מבואר בר"ה והי" מדי חודש גו" שבת גו" שבלקו"ת פ" ברכה ואור התורה פ" בראשית) חדש הגאולה חדש חמוץ:

יתי רצון שיבשר טוב אשר נגאלים כל הענינים הכללים והפרטים גם יהד מכל הבלבולים המניעות והעכובים.

ראשר מביא זה להתחדשות (ענין ר"ח) הכוחות מתחיל מכח התעונג (ענין שבת) ועד לכח העשי' ונמשך כ"ז בהעיקר הוא המעשה - פעולות בהפצח היחדות בכלל והפצח המעינות ביחוד ובפרט בקשר עם הג הגאולה יב-יג חמוז הבע"ל:

רחרי הודיעונו באבה"ק של פורנו הבעש"ם ו"ל אשר עי"ד גם פקרבים את הבאולה האמחית והשליפה בתוכני כללות ישראל על ידי משיח בדקנו.

את אייאות העוני ושמה הא

נתעכב המשלוח ונחקבל מכ' שהתחילו בט' תמוז. ולפלא שאינו מפרט ע"ד ההתועדויות השייכות לימי הגאולה, כן ללא כל פרטים ע"ד דברי ידידנו כו' מר שזר שי'. ובטח ימלא עדכ"ז.

האמתלאות שכותב כטעם לתסבוכת בעניני הבני" – מה תוילת בכ"ו. האם יתוסף מה בכחב"ד מכל תירוצים אלו: איפוא היו נמצאים עתה כל תושבי כחב"ד באם היו שמים לב לתירוצים?

ההשתדלות פ"ד אלו שלמדו לפנים בבי"ם שבכחב"ד-מובן שנכונה לא היא בכלל. בפרט תוכן ההשתדלות -תלוי' כמובן במהותו של כאו"א מהם פתה.

מתוך בריאות הנכונה ושמחה וטו"ל

37

מענרל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, ג. י

בייה פובי אלול תשים ברוקלין

החיים אירא נורנ עוסק בצייצ מוה' חיים נוסיא שיי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

Lubavitch

שלום וברכה:

מאשר הנני קבלת מכתבין מכ"ו מנ"א, ה' ו' אלול עם המצורף אליהם, ו) אחריתם

ויהי רצון שיבשר טוב בכל הענינים אודותם כותב הן הכללים והן הפרטים, ובטח מכתבי הכללי לועד הכפר ולועדה המארגנת נתקבלו בעתם.

וכיון שנסצאים אנו בחדש אלול הוא חדש הרחמים ועים המבואר בכים מאיהים בו יג' מדות הרחמים שהם רחמים שלי גבול, יהי רצון שיראה זה בעיני בשר בבל הענינים ועתלענינים הגשמים.

עו ברכה לבשוים ולכוחים בברכה לבשוים ולכוחים

. 7. 7

בודאי למותר להרגיש עוד הפעם, שכל מה שכתבתי בהנוגע להזירוז ובלשון רבנו הזקן אשר באגה"ק (כא') בזריזות נפלאה-בתקפו עומר ואדרבה, והרי ממעשרבים אנו מליום ח"י אלול יום הולדת שני המאורות הגדולים, מורנו הבעש"ם ואדמו"ר הזקן, ולאחרי זה שבת הפרשת אחם נצבים היום כולכם לאחדים כאחר, ובפירש רבנו הזקן בלקו"ת ריש פרשה האמורה, ומדגיש שש"ך הוא לראש השנה, וק"ל.

> ושלאחריהם. ומפורטות.

מנחם מענהל שניאורסאהן לייבאוויטש

> 770 איםטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ביה, כטי תשרי תשכייא ברוקלין

החיית אייא נויינ קוסק בציצ פוה' חיים זומיא שיי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

Lubavitch

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו שסיימו כייה תשרי,

וכבר כחבתי שלפלא הקיצור הכי נמרץ בהידיעות מכפר חביד איך שעברו ימי חדש תשרי, שהרי אוא חדש כללי של השנה כולה הוא, ונוסף במכת בו זה ענין שהוא מצער, כתנתי של השנה כולה הוא, ונוסף במכת בו זה ענין שהוא מצער, כתנתי שלמרות הזירוז, ושהי נוגע זה לתרומה חשובה, הרי כנראה-בכל הבנינים, אתמאים המקצועים מרוקאים והשכון, תמע חלה הזזה כשנתקבל מכתב הראשון, אבל כשבא לפועל, הנה רחוק מנתאח מגמר הדבר שםם שזה הי התנאי לתרומה האמורה, ואין להאריך בהחמי והצער וכו', ובקר שכתבתי זה כיפן והלואי מוים ותבוא העת שיתקבלו מכתבים בהנוגע להומיף במוביפון גום צו נאך בעסער ולא לזירוז על כהניל, וקיל, וריל,

ומתאים לההכרזה הנהוגה בליובאויטש מלפנים בשילהי שמחת תורה =הנה מתחיל עתה הסדר= ויעקב הלך לדרכו. והרי קרוב לודאי שבהכרזה זו היתה גם הכוונה לסיום הענין. ויפגעו בו מלאכי אלקים (וכדרזייל,תנחומא סייפ משפמים,זהר חייג רחייצ,א',עיייש).

ולהעיר אשר במדרש חנחומא,

שלגבי הזהר *) הרי זה נגלה דתורה,ובפרט ק"פ השייכות דמדרש תנחומא ומדרש ילמדנו, אשר כשמו כן הוא= לימוד הלכות,

נתפרש הענין דויפגעו בו מלאכי אלקים= במלאכים= ובוהר פנימיות התורה =על הקב"ה=ודו"ק

בבובה לבשניים לל המימשו

*ראה לקו"ת ויקרא (ה,ד). חל' ת"ת לרבנו הזקן רק"ב.

כ"ק אדמו"ר שינה מ,וכמו' ל,ובפרט'. הפ"נ נתקבלו. בכלל ובפרט

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway

HYgginth 3-9250

Brooklyn 13, N. Y.

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויםש

> 770 איםטערן פארקוויי ברוקליו, נ. י.

ביה, כי סיח חשכיא ברוקלין

החיית אייא נויינ עופק בצייצ רב פעלים מזהי חיים זוסיא שיי

מאשר הנני קבלת סכתבו מב' חשון והקו חמ'ו וכן חמשת הפיינ שיקראו בעת רצון על הציון הק' של כייק מויית אדמוייר וצוקללהיה נבגיים ויייע,

ומובנת הפליאת והתמי', שכמעם אין ידיעות בהנוגע להפעולות בימי תשרי ובסדמו שמעיצ ושמחית-ימים כללים לכל מחשנת ועיקרים בתוככי עניני דחדש תשרי כמבואר בכ"ם וק"ל, ונתקבל בהנוגע לזה רק שורות ספורות, ובמח ימלא מי מהם בפרטיות הדרושה, ויהי רצון שתח"נה הבשורות משמחות-מתאימות להנדרש בזה.

ובות גם בשו"ם ק"ד התקדמות הבני" בכל הסוגים ובזריזות נפלאת עד שינפרו בחקדם הכי אפשרי,

המצפה לבשו חם / חבל האמוד, וגם מקבלה מרא שחזרו/מהכא להחם

בשטומו"צ

ליובאוויםש

770 איםטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כז" כסלו תשכ"א

ברוקלין

הוו"ח אי"א נו"נ עוסקים בצ"צ מוה' יונה שליט"א מוה' חיים זוסיא שליט"א

Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם מערב חנוכה עם ג' הפ"נ שיקראו בעת רצוך על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה

בו כותבים במלות ספורות שהצלחת ההתועדויות של יום הבהיר יום הבשורה יט' כסלו, גאולתנו ופדות נפשנו, בכפר

ומובנת הפליאה והתמי הכי גדולה על העדר הפרטיות בזה, כ"א הודעה בעלמא, והרי מובן שכל המפרט בזה ה"ז משובח, והתקוה שיתקבל מכחב מפורט בזה,

ויהי רצון שההתעוררות מההתועדות חומשרללשך כל השנה, ותחבטא בהוספה בעניני יהדות תורה ומצות, ועד לפועל בהיי היום יומים, שהרי המעשה הוא העיקר, ובאופן דמוסיף והולך מוסיף ואור, וכהוראת ימי חנוכה אלו, דהרי הלכה כבית הלל.

בברכה לבשו"ט ומפורטות ולחנוכה שמח

מסיבה נתעכב המשלוח וז"ע נתקבל המכ' מכם' בסלו (וכן הקודמיו) בחתימת הרחו"ו שי".

וילימובסקי=כחב"ד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 אוסטערן פארקוויי ברוקלין, ג. י.

ביית, ה' שבט תשכיא ברוקלין

הווית אייא נוינ עוסק בצייצ מוה' חיים זוסיא שיי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתביו (מכיש מבת ותנוצאו עם הכנ).

ויהי רצון, אשר מחאים לפריש חורת החסירות בפרשת השבוע;בשלה פרעה, שהיי משלח וכן; ועושה פרי למעלה וכוי להצמיח ישועות ישראל וכוי שהקריב לבם של ישראל לאביהם שבשמים (חורה אור ריש פרשת בשלח),

יהי׳ כן בכל המרים שלעייע נראים לעיני בשר למונעים ומסתירים,ויתהפכו לקצה השני, שהם ירבו בהצלחה בהענינים אודותם כותב,בתוככי כלל עניני תורה ומצות, שיתהפכו למסייעים בטוב הנראה והנגלה.

בברכה, לבשוים בכל האמור

(מכ"ט טבת והקודמיו עם הפ"נ). את. הפרטים.

תשורה משמחת הנישואין של ניסן אייזיק ושיינא שיחיו וילימובסקי הטופס הכללי נשלח לכו"כ ונדפס בלקו"ש ח"ד ע' 1303, אג"ק ח"כ ע' רכג RABE MENACHEM M. SCHNEERSON נחם מענדל שניאורסאהו Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y. 770 איסמערן פארקוויי HYacinth 3.9250 ברוקלין, נ. י. בית, כחב אייר חשב"א בררקלין הרו"ח אי"א נו"נ יוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים זוסיא שי' שלום וברכחו t-spales/ מאשר חנני קבלת מכחבל פירם י"ן איירל וכן הפ"נ די"ד איי ובכתבו מכתבו ערב יום הילולא דרשב"י, אשר ענינו ופעולתו הי' לתמשיך להתנאים וכו' פנימיות התורה - רבם התעלם שמצ"ע אינו שייך לגילוי - כמבואר ברא"ח, ולא עוד אלא שמתת את צנור ההשמעה בזה, לכחחלה בדורו עד אשר אפילו יבוקי גילו סתרי חורה. ולאחר זה בפרם - כדברי רטב"י - כד יהא קריב לינפי משיחש שפילו רביי דעלמש זמינין לששכחש ספירין דחכמתם. מרי עת סברלה היא להתכוררות ולתרספת אומן בגילוי רתפצת פנימיות החדרה שבדנרותינד נתבלחה במקינות החסידות

כד הני כיום הילולא דילי' הי' מאיר בו מבחי' תכלית שלימות רוחו, שהי' שרשו מבחי' משה ומבחי' משיח, והימים האלה (כשהם) נוכרים (ה"ת) ונששים (ההמשכות והאשפשות), ובידוע כירוש האריז"ל על הכתוב.

- ויתי רצון שיעשה כאו"א בזה לפוס שיקורה דילי' ולהמשיך מהתפוררות והוספת זו בכל השנה כולה ומחוך שמחה.

שבם בזה פיוחד יום הילולא רושב"י דוקא - ונמבואר בכ"א שהות בלא ככל יום וכו' כי אם אדרבה צ"ל בשפחה.

מבנואר בדא"ח: ראה בכ"ן המאמר דל"ג בעדכר ושלאחרין - בהמשך

רחתים חרפ"א. אפילו ינוקי: ות"א צב, טט"ב. ובכ"ט. וראה

עדושת לון פ' היי. <u>כדברי רשב"י</u>: זח"א קיה, א. ועין ש קיז, א.

הי' מאיר...משיה: טידור שער הל"ג בעומר בסופו. אדרכה צ"ל

בשמחה: במשנת חטידים מס" אייר פ"א מ"ו: ביום ל"ג בעומר.

מצות לשמות שמחת רשב"י. והמ"ח לא העתיק רק דברי הארין"ל

רבבי רבנו הזקן - בפט"ר לארמו"ר הצ"צ ליו"ד סקט"ו). וראה

פע"ה שער ספה"ע פ"ז. ולהקיר שעפ"ן מפורש ג"כ ענין השמחה

ומסמה (ולא רק מניעה אבלות) "שמחת רשב"י" (עיין נח"ג דפו,ב.

רצא, טע"א). ומזה מענה להשקו"ם בזה בשו"ת חת"ם היו"ד סרל"ג.

שו"ת שם ארי' האו"ת מי"ד ועוד. וראה ב"ב צ"כ שר"ש או"ת פתצ"ג

ושלאחריו ובפרט ממבצע לג בעומר.

הטופס הכללי נשלח לכו"כ ונדפס בלקו"ש ח"ב ע' 692, אג"ק ח"כ ע' רפא

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

ב"ה, ימי הנאולה, יב-יג תמוז, ה'חשב"א ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ שוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים דוסיא שי'

שלרם וברכה!

מששר הבני קבלה מכתבו מבדב"ח תמוד והקודמין.

ובשמדנו ביטי סגולה יב-יג תמוז, גאולה כ"ק פו"ה אדמו"ר נשיא ישראל, ואתו שפו גאולת כל השייכים שליו ולעניניו, (כי גופא בתר רישא אזיל), בתוככי כלל ישראל,

יחד רעון בעת רצון ול ששר מבשולת השפורה נוכה בקרוב ממש למשולת השלימה,

כחיקוד דפרשת שבוע זה: דרך כוכב מיעקב וקם שבש פישראל גו' נישראל עושה חיל.

בברכה לבטר "ם בצי ומצד צל למסק

דרך כוכב מיעקב: ראה ירוש" (מעשר שני ספ"ד) דלכל או"א מבנ"י שייך זה. והנה לפי ירוש" תענית פ"ד ה"ה (וכ"ם הרמב"ן וכמה ממפושי ההומש) מדבר הכתוב במשיח. ואין בזה פתירה, ואדרבה -פ"ם "מאמר הבעש"ם נבג"ם שצריך כל א" משראל לחקן ולהכין חלק קומת משיח השייך לנשמתו" (מאור עינים מ"ם מנחט). ומובן בעבודת האום - ע"ם מש"כ רבנו הזקן בשברת תקודש ש"ד. וישראל עושה חיל: ראה אור החיים הק" עה"ם. תו"א יתרו (ער,ב): בך גלות כו" להיות עי"ד כו" וכן בפרט כו".

לשאלתו בענין השימל והתלבושת - מובן שבוה צריך לשאול ולעשות כהוראת הרב מרא דאתרא ?'.

ב' החמונות נתקבלו. וח"ח.

נתעכב המשלות ובפתים נתקבלו מכתביו מיז' תמוז והקודמיו.

בכלל ובפרט

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאווימש

770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ווילימובסקי־כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה, ימי הסליחות, ה'חשכ"א ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוה' חים זוסיא שי

שלום וברכהו

ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

מכ׳ נתקבלו. לבשו״ט בעניני הכלל והפרט, ומוסיף והולך ואור מתוך שמחה וזריזות

וילימובסקי־כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'חשכ"ב ברוקלין, נ.י.

הרח"ה אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוה' חים זופיא שי

שלום וברכה!

ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל למובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה מובה לשנה מובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

מכ' נתקבלו. בברכת הצלחה רבה בעבוה"ק בעניני כחב"ד, רשת וכו'

הטופס הכללי נשלח לכו"כ ונדפס בלקו"ש ח"ו ע' 375, אג"ק חכ"ג ע' קכד

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויםש

770 איםמערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א אדר ה'תשכ"ד ברוקלין, נ.י.

'קלין, ניי.

הרו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו' מו"ה חיים זוסיא שי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubovitch

770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מיום ג' אדרן (און) ובעמדנו ימים אחדים לפני ימי הפורים.

ובפרט ע"פ דברי חז"ל במשנתם: מגלה נקראת ביא' כו' בט"ו – כי מתחיל מאחד עשר באדר זמן פורים הוא, או גם יום פורים הוא –

יקוים בכאו"א, בתוככי כלל ישראל, כמו שהי' בימים ההם בזמן הזה, וכמו שנאמר ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, כפשוםו של מקרא קכדרשת חז"ל: אורה זו תורת ושמחת זה יו"ש כו'.

> הברכה לבשו"ם ולפורים שכח הצעיות שתאות הוס לתוצוע הפול אות התאות הוס לתוצוע

הז"ל במשנתם: ריש מס' מגלה. ביא' כו' בט"ן: יא' כמנין
אותית ו"ה שבשם, ט"ן כמנין י"ה שבשם שהפריד ביפיהם עמלק
אותית ו"ה שבשם, ט"ן כמנין י"ה שבשם שהפריד ביפיהם עמלק
(של"ה פ' תצוה - שכט, א), שמבני בניו הי' המץ (תרגום שני
למג"א. מס' סופרים פי"ג). וראה סד"ה מגלה נקראת, תרכ"ט.
זמן..יום פורים: שתי דעוח בגמרא שם. גם יום: מדויק יותר
מ"זמן" (ראה מט"מ סתר"צ בפי': זמן מתן תורתנו). וכדרשת
תו"ל: מגלה טז, סע"ב.

והקודמיו. ולפעולות שתבוא סו"ס לתוצאות בפועל ממש.

כ"ק ארמו"ר מנחם מענרל שליט"א שניאורסאהן ליוכא זוימש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, ט' אדר תש"כ ברוקלין, נגים

הנהלת צעירי אגודה תב"ד סניף כפר חב"ד ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

במענה למברק שלכם אודות כינוס ההתעוררות לסירור הזכרון, שלחנו לבם אתמול מברק בתוכן דלקמן:

"במענה למברקם לא לעשות דבר מכתב בא, מזכירות"

ובזה הננו להדגיש שבב שאין לסדר דברים כאלה לא אתם ולא אחרים שבאה ק ת"ו, כי מטעמים ידועים יש חששות גדולות בזה. וברור הדבר שאחב"י שיחיו הנמצאים במדינה האחרת אינם רוצים כלל וכלל בזה, והצער שלהם כשנוהגים כך לש בו מעין פיקות נפשות אשר דותה הכל וד"ל.

> בברכת כט"ם תאת ת הרב ה.מ.א. חדקוב

מוכירות

כ"ק ארמו"ר מנחם מענרל שלים"א שניאורסאחן ליובאווים ש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON the Lubavitcher Rabbi 770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, ער"ח ניסן חש"כ ברולין

לכבוד ועד כפר חב"ד ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

כפי הגראה מהזמנחכם קבעתם את הכינוס ארצי ליום הרביני מ"ז ניסן, אשר באה"ק ת"ו הוא א' דתוהמ"פ ובתו"ל הוא ב' דתב הפסת.

ובזה הנגז לעורר את תשומת לבבכם כי באם בתוך המוזמנים והבאים לכינוט זה ימצאו גם אורחים של מחו"ל הנמצאים כעת באה"ק ת"ו, יש לחוש שמשום טעות וכדומה עלולים הם לנסוע להכינום באותו היום אשר עליהם כתושבי חו"ל לשמור את התג.

אשר לכן אם אמנם ישנה האפשרות שיבואו אורחים כנ"ל ועדיין לא שלחתם את ההומנות, הי' כדאי - כדי להרים מכשול - לאחר את הכינום ליום אחר, ולתכלית זו לשנות בהזמנות מ"ט"ו" ל"מו"ב".

נא להודיענו בחקדם הנעשה בזה בכדי שנדע לאיזה יום לשלוח

בברכת בפ"ם מים מים מסים מה ח.מ.א. חדקוב בישח ום

וילימובסקי כפר מ-250 אים Tel: HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מוכירות

כ"ם ארמו"ר מנחם מענרל שלימ"א שניאורסאהן ליוכאוויםש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, כ"ח מבת חשכ"ב ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ פוסק בצ"צ כו' מו"ח חיים זוסיא שיל

שלום וברכה!

במענה למכתבן בו מודיע כי מתכוננים אחם להדפים בלנקים מיוחדים למכתבים שבהם תפנו למשרדים שונים וכו',

הננו להעיר לכם: א) שבשום אופן אינכם רשאים להדפים בלנקים האלה עם שמו של כ"ק אדמו"ר שלימ"א, כגון חחת נשיאות וכדומה.

ב) באם הרפשתם כבר כאלה בהופפת השם פנ"ל - לא ל השתמש בהם.

ג) באם הדפסתם כבר כנ"ל לשלוח לנו חיכף דוגמאות.

ר) באם פנו כבר בבלנקים אלה לאיזה מהמשרדים, -לשלוח העחקה מהמכחבים האלה.

בברכת כט"ם

באשר כפי הנראה ממכחבו היתה צריכה להיות כבר אסיפה באחר המשרדים שהתכוננהם לפנות אליון נא להודיענו

בהנ"ל

מידנציק־כחב"ד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch

> 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

> > HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויםש

> 770 איסמערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

מוכירות

ב"ה, כ' תמוז תשכ"ד בדוקלין, נ.י.

הוו"ת אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו' מוה' שלמה שי

שלום וברכה!

לעורך הירחון ה,פרדם", הרב שמחה שי' עלבערג, מראשי אגודת הרבנים רכאן ומאגו"י רארצה"ב, מתכונן לבוא בשבוע הבע"ל לאהקת"ו כרי להשחתף בהכנסי' הגדולה, וכפי הנראה גם ינאום באסיפה פומבית בירושלים עיהקת"ו.

רצוי מאד אשר מטעם כפר חב"ד יבקרו את החב הנ"ל ויזמינותו להכפר בכדי שיוכל להתועד עם אנשי הכפר ולבקר את מוסדותיו.

הנ"ל זכח להיות איזה פעמים אצל כ"ק ארמו"ר שלים"א ולהיות נוכח בהחועדות. אשר לכן חוכלו לבקשו גם להשמיעכם פ"ש מכאן וגם לבקשו למסור פ"ש מכם לכאן.

> בשת תקרבו אותו ככל הראוי, ותודיענו מהנעשה בנה, ות"ח מראש.

בברכת כם"ם הרב ח.ם.א. חדקוב

- כפרחב"ד

Tel.: HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות כ״ק ארמו״ר מנחם מענרל שלים״א שניאורסאהן ליובאווימש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, ו' כסלו תשכ"ו ברוקלין, נ.י.

הרה"ח הוג"ח אי"א נו"נ עוסקים בצ"צ וכו' מוה' ר' יונה שי' איידלקאף ור' זוסיא שי' ווילימובסקי

שלום וברכה!

א) בנוגע לחיפוש אחר איש מתאים בארצה"ב שיוכל להשפיע לטובת חדרי תו"א בהוגים כאלה אשר מטעמים שונים מהנמנע שיחדרו שמה אלה שעוסקים בזה ע"ע, אמנם נכון הדבר למאד. אבל כדי למצוא את המתאים לזה נחוץ ג"כ איש שידע היטב את מצב הדברים כאן, ויכיר כחוגי האנשים. ובאשר הר"י שי' איידלקאף אינו מהמכירים בחנאים הנ"ל שבכאן, אין כדאי שיסע לכאן לתכלית זו. וההוצאות והטרחה לשוא.

ב) בנוגע לההצעה לנסיעתו של ר' זוסיא שי' ווילאמובסקי לי"ט כסלו, אינה נראית תועלת רבה כ"כ בזה אשר כדאי יהי' עזה ביטול הזמן של התעסקותו הדרושה בכפר חב"ד בכלל, ובי"ט כסלו פרט, אשר אז הוא יום המוכשר להפגש עם כו"כ אורחים זמתכנסים ביום זה בהכפר, וחבל על ההוצאות והזמן.

אשר לכן באם ימצא לנכון לנסוע לכאן מושב לחשוב בזה "ד חודש תשרי.

בברכת כט"ס איר איר איר אורקוב הרב ח.מ.א. חדקוב

בשביל

Tels Hyacinth 3-9250

Cables LUBAVITCH NEWYORK

מזכיך ות כ"ק ארמו"ר מנחם מענדל שלימ"א שניאורסאהן ליובאווים ש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, י"ד חשרי חשל"ג ברוקלין, נ.י.

הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו" מוה"

שלום וברכה!

מאשרים אנו בתודה קבלת מכתבו מכ"ח אלול בצירוף הדו"ח מהבחינות, אבל מבהיל מאד,מה שכנראה מהדו"ח ספק אם שליש אפילו קיים כו' וכו'. ולכאורה חלוי באופן חינוכם שאין להקפיד על מה שמתחייבים אפילו מרצונם הטוב וכו' וכו'.

בטח יחענינו במדה הדרושה להשבת המצב בכלל וממילא גם בנוגע להפרט.

בברכת תגשמח

בשם הדב חדקוב

תשורה משמחת הנישואין של ניסן אייזיק ושיינא שיחיו וילימובסקי לתוכן המכתב ראה מכתב הרבי לר' זושא באותו יום (הפרטיזן ע' 356). ב"ה. כד אדר חשי"ג ברפקחפו . הנהלת רשת אהלי יוסף ליובאווימש נאה"ק ת"ו. בי עליהם יחיו. שלום וברכה! מכתכיהם נתקבלו ובל"ו בימים הקרובים אבוא עליהם במענה בארוכה
ועל של עתה באחי ומוכרחני להגיד את אשר בלבני אשר כנראה בהמאבק שהיי
ביניהם וביני בעלין צררוך אחד מראשי מייסדי הרטת כאה"ק ת"ו ה"ה הרה"ח
הוו"ח אי"א נו"נ עוסק כצ"צ מוה"ר חיים זוסיא שי' וילימובסקי הנה ע"י
הוו"ח שי"א נו"נ עוסק כצ"צ מוה"ר חיים זוסיא שי' וילימובסקי הנה ע"י
באופן ישר והן בעקיפין. והנה אין מסבעי לכפות את רצוני על מי שהוא וכפרם
באופן ישר והן בעקיפין. והנה אין מסבעי לכפות את רצוני על מי שהוא וכפרם
כי בדרר בעיני ששוגים וסועים הם בהחית הרח"ז שי' הנ"ל מהנהלת הרשת
והלואי שההיזק שיוגרם ע"ין בהרשת אפשר יהי' למלאותו בקל. והנה כיון
והלואי שההיזק שיוגרם ע"ין בהרשת אפשר יהי' למלאותו בקל. והנה כיון
המצב דלעיל. הנה'כתבתי לו בע"כ הסבסתי שיקבל משרד אחרת עמלק"פ. אבל כותב
הנני חוו"ר שבכ"ז הנה נשאר הוא בהנהלת הרשת ומוכרת שיזמינוהו לכל האסיפות
ואף שע"פ תורה הנה אחרי רבים להפות אבל הרשת מל לכאורה גם בלא"ה כדאי
שיעשה הדבר מתאים לחוות דעתי. שי עשה חדבר מחמים לחוות דעתי. בברכה שאותו שרבינו הזקן כותב אודותו שעדיין מרקד בינינו ושבפרם יש להזהר בזה בענינים הקשורים באה"ק ת"ו תתמעם ממשלתו פוחת והולך ויחוגו את הג המצות אחרי ביעור חמץ בכשרות ובשמחה אמיתית, ובברכת דצלחה בעבודתם 54

מענה הרבי לבקשת כפ"ח לכתוב שם הרבי על גליונות המכתבים וכיו"ב.

ב"ה, כ"ו פרד מכח"י ברוקליו ג.י.

לְהְעָהַהְמִיּקְם על חמכתב ע"ד מוסבי כפר חב"ד יחינ

שלנט לברכת!

במענה על מכתבם בחבובע להדמים השם על הבליונות המכחבים.

לאחרי היקון אי הדיון ברבר שהענין הוא לא ע"ד הסרת חשם (כאלו שבעבר נרכס) אלא מדרבא הידוש ברבר להתמיל להרכיס השם, ומוכרתני לחקן אי דיון שני שבם הוא נובע אשר כלפני דכן שאלו אותי עד"ד ז.א. אם להתחיל להרכים חשה על הבליונות. ועניתו במעודש שלא לעשות כן, דמות מוכנת הכליאה שחרי כתנ"כ או שאין שואלים, או שלואלים ועושים מתאים להמענה.

ובורך הדבר ידוע הוראת נשיצינו רבושינו, שחורת התסידות מבארת לדוושת שמל בני ישראל וכסובן שראשונה מלומדי הורה זו, למיות פניפיות ז.א. שבקנין הנעשה או שמבקשים לעשות יתבוננו לכל ראש ע"ד מניפיות הענין ובאם הי רבוד", יודשו באם נחוץ הוא גם ע"ד תחיבוניות, ופשיפא שבאם אין פניפיות מתקבלת כלל וכלל אין מקום לדרוש חיצוניות הרבר.

הרשמת שם על הגליונית בנוסח שתיביעו, מובן שענפנו תחיבוני ועאבו"ב המנימי הנהגה מתאימה לבקשות והמצרות בכל שם זה כמי עיכולים לשער שווהי בקשמו ומשימת בהנוגע לבקשות ותמצרות שבקשם ודרשם כו"כ פעטים במירוש.

בוידון דיין מה שהודגש כ"ם ובמשך כמה שנים הוא הפנין דקירוב הלמנות ומשימת שלא ההי" מנועה הפכות.

במשש"כ וק"ו מזה, שלא יהיו מעשים הפכים מהענין דקירוב הלכנות בדיבור וקאכו"כ במעשה.

שיטוף פעולה בהענינים הציבורים מתאים לחשיבות ענינים אלו מכונו"ה פנטיסה שלה לעשות דבר נגד הענינם אלו.

המענינות כאו"א בטובת שאר חושבי הבער, ומשיטא שלא לקשות היכן

כשמת התובאות מהנ"ל והראיות שחלה חזיה לפובה, הוצע כ"ה לעשות מעלין מרשטל או איזה טוטפוה בהנוגע לעניני פרנטה וכמו אריבה וכיו"ב עור הוכתה זרשי על האמור הוא הסכמה כהנוגע לתכנית התחועדוים או התביגות שבכטר הסכם הפתעסקים ביה ובשיטוף כעולת כחשייכים לוח ועוד נעוד.

לדעכוני ולעעדי הכי 3328 הגדול מעת החחלהי לכתוב ע"ב 25.010 האמור וכנ"ל זה כמה שנים, לא חלה אפילו חזיה למילוי בקשמי והפצרטי בהמניר וכו" ואף שאטור לאיש ישראלי, ועאמו"כ ע"ב מורת נמיאינו תורה החסירוו להתייש ה"ו מאיזה ענין של טוב וקדושה ובטרט מענין עיקרי כמו אהבה ישראל אשר כבל יוט לשני התעלה זיא. בחחחלת היום " נכון לומר חריני מקבל עלי מצוח עשה של והחשה לריעך כמוך", אבל פשימא שאיק שקום להיצוניות בהאמור בה בשעת שארילו באידה מוש מאיזה הענינים האמורים לא לכד שאין השבה בהפנימיות אלה די

שין דשוני להאריך מהאמור ולהביא ראיוה ממאורניה, וכמן שדבוד בנימוקי ומעמי בזה עם הדה"ת אי"ש בעל מדו"ט הרש"ו שליס"א מרא זאתרא דכמר הב"ד ובודתי הנמבאים על אחר אין צריכים לאריכות בהאמור.

רכתי רצלן ע"ם השפרות שלפני זה, ובפרט הנמצאים אכן ער"ת 1966 ניטן עום חדש הבאולה ממצרים דקדושה ועי"ן ממצרים דלעו"ן, שיסורו בל הליבים המצירים ומעיקים לנמה"ב, ומונעים בפרה ACOSE להעשות שליט במור בכל האלינים

חסר הסיום.

....

Telephone ...

לרגל john Lindsay* תרגום מכתב שנכתב באנגלית לראש העיר נ.י. ביקורו באה"ק (וכפ"ח) בתשל"ג

איבערזעצונג פון א בריוו פון דעם לובאוויטשער רבי,

הרב ריםנתם מענדל שניאורסמהן שליט"א, צו דעם ראש העיר פון ניו יפרק,

דושאן וו. לינדוי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N.Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שביאורסטהן ליובאוויסש ב---770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.

בייה י'כסלו, תשל"ג (נפועמבער דעם 16-טן, 1972) ברוקלין, נ.י.

> געערטער דזשאן מ. לינדזי ראש העיר פון דער שטאָט ניו יאָרק ביוראָ פון ראש העיר ניו יאָרק, נ.י.

> > א גרוס און ברכה:

איך שאך אָפּ זייער שטארק אייער אויפסערקזאסקייט ביים לאָזן מיר וויסן וועגן אייער באפּאָרשטייענדיקן באזוך אין ישראל, ווו איר האָט אויך בדעה צו באזוכן אונזער דאָרף, כפר חב"ד.

איר, חשוב"ער הער, האָט די גרויסע פריווילעגיע צו רעפרעזענטירן די גרעסטע שטאָט אין דער וועלט, וועלכע איז אייננארטיק מיט דעם, וואָס זי איז דער מכניס אורה שטאָט אין דער וועלט, וועלכע איז אייננארטיק מיט דעם, וואָס זי איז דער מכניס אורה פון דער גרעסטער יידישער באפעלקערונג. אונזערע ברידער אין דעם הייליקן לאנד וועלן דעריבער ווארעם באגריסן דעם ערשטן בירגער פון דער דאָזיקער גרויסער מעטראָרפאָליע. ס"איז נאטירלעך, אז זיי זיינען שטארק פאראינטערעסירט, אפשר מיט אביסל אומרו, אין דער מערכה פון דעם יידישן ישוב און זיינע אינסטיטוציעס אין אונזער שטאָט, און זיי וועלן ווארטן מיט נייגעריקייט אויף אייער בארואיקנדיקער בשורה.

זמל מיר דערלויבט זיין אויסצונוצן די דמזיקע געלעננהייט אייך אויסצודריקן א הארציקן ישר כוח, אויב איר וועט אזוי גוט זיין און איבערגעבן מיינע פערזענלעכע גרוסן אונזער הויך-געשעצטן פריינט, זיין עקסעלענץ פרעזידענט זלמן שזייר, און אלע אונדזערע ברידער אין ישראל.

איך האָף און בין מתפלל, און איך בין איינטלעך זיכער, אז אייער באזוך אין ישראל װעט זיין פאר אייך דערפטלגרייך און אנגענעם, און װעט ברענגען פרוכטבארע רעזולטאטן פאר אלע איינװוינער פון דער דאָזיקער גרויסער שטאָט, העלפנדיק דער זאך פון שלום און פראָספעריטעט פאר אלעמען.

דער עיקר, מיר קוקן אויס אויף איער צוריקקער פון דעם הייליקן לאנד מיט א בשורה וואָס וועט שטארקן די מאָראלישע שטאנדהאפטיקייט און גייסטיקע פאָרשריט פון אלע ביו-יאָרקער איינוווינער, וויל מאטעריעלער וווילזיין קען בליען בלויז אויף גייסטיקן וווילזיין.

זייט אדוי גוט און נעמט אָן מיינע ווארעמע פערזענלעכע גרוסן און תפילה-וואובטשן.

מיט פארערונג און ברכה,

מ. שניאורסמָהן

ב"ה, ראש חודש מנחם אב ה'תש"כ שנת המאתיים להסתלקות הילולא של מורנו הבעל שם טוב ז"ל ברוקלין נ. י.

ועד כפר-חב"ד באה"ק ת"ו מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, ה' עליהם יחיו

שלום וברכה

בעמדנו בראש חודש מנחם אב, שכשמו כן הוא, אשר אבינו שבשמים מנחם את כאו"א מבני ישראל, בני בכורי ישראל ובנים אתם לה' אלקיכם, תמורת אלה הענינים שקרו במשך ימים ושבועות אלה, יהי רצון שיראה כל זה גם לעיני בשר ובטוב הנראה והנגלה, בנין תחת חורבן ובאופן דופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה תמורת כל הענינים, בעגלא דידן ע"י משיח צדקנו.

ובהמשך להאמור הנה עלה בעזה"י לקבל הבטחה מפא"י, אשר באם יוגמרו וישלימו הבנינים כולם בכפר-חב"ד ז.א. כל בניני המרוקאים וכל הבנינים לאנשי המקצוע (לא פחות מששה. תקותי חזקה אשר יעלה בידם להוסיף על זה בהשתדלות המתאימה ועזרת ידידנו שליט"א) וכל בניני השיכון אשר - לטובה. ובכל אופן לא ?? - בכפר חב"ד (לא פחות מארבעים) עד לערב ראש השנה הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ובכל אופן לא יאוחר מזמן שמחתנו חג הסוכות הבע"ל, שגם ימים אלה שייכים לשנה הקודמת, וכלשון הכתוב, מקץ שבע וגו',

יתרום לקופת ועד כפר חב"ד סכום לא פחות מחמשת אלפים לירות ישראליות.

ויהי רצון אשר חפץ ה' בידם יצליח, לבסס ולהרחיב כל עניני כפר חב"ד הן בכמות והן באיכות, ועניני בנינים האמורים בכלל זה, שגם הם כמות ואיכות גם יחד גשמיות ורוחניות גם יחד ויעשו זה בזריזות נפלאה, דברי רבינו הזקן באגה"ק שלו, ויצליחו.

וגם זה ישמש להרחבת והנצלת הצינור והכלים לקבלת ברכות בורא עולם ומנהיגו - בכל עניני כפר חב"ד ותושביה שליט"א.

ועד לקיום היעוד מנחם ציון ובונה ירושלים לגאלנו בגאולה האמיתית והשלמה.

לברכת הצלחה בהאמור ולבשו"ט בכל זה [חי״ק] לתוכן המכתב - נשלח מהיר דחוף ובטח יענו בהתאם

מענות¹

לשיכון החב״די שיתחילו לבנות באה״ק בשנה הבע״ל ועד אז לפקדון וכמובן - לקרות בו בכפר חב״ד

• • •

כל עניני הכפר (ע"פ השמועות כאן) נעים(?) ומתנהלים באיטיות ובחשבונות - וכו' - ותמורת השתדלות לתקן הנ"ל בזריזות ובמרץ - רצים אחרי בכיוון(?) חדשות

. . .

באם אין כל חשש - שע"י יסוד הנ"ל בכחב"ד יכנס בעה"ב חדש בשטח הכפר, או הנ"ל(?) ופנים חדשות.

במקום ספק - להשתמט מכל הענין

• • •

י"ד טבת

לפלא גדול הספק. וזה יותר מעשר שנים שהנני מתחנן ומרעיש (בנוגע לכו"כ ענינים), במיוחד בנוגע לכחב"ד: ופרצת בפועל - (לא רק בדיבור עד"ז) ובשום אופן אין רוצים לצאת בהפאַרקווצקייט ומחמיצים הזדמנות אחר הזדמנות וכו' וכו'! ועד מתי?! ויה"ר שעכ"פ דברי עתה - לא יסתפקו בזה שיעתיקו אותם אלא שיביא הבפו"מ ומתוך שמחה.

• • •

במענה למכתבו בדבר השטח

עצתי בזה מאז אינה שייכת עתה כיון שחלו כמה שינויים ויתיעצו ביניהם ועם הרב זוין איך לפעול עתה בדבר.

• • •

(?) תשי"ז

כדי² למנוע סכסוכים בלתי צפויים מראש אפילו לאחר שיספחו חלק מאדמתם בתוחלת כדאי היה להשתדל עכשיו שמכיון שמספר התושבים בתוחלת לפי ערך מועט הוא,

^{. 1)} לא עלה בידינו לברר הרקע לכל המענות, והובאו כאן כמו שהם

^{.372} ע' בהפרטיזן ע' 272.

ומכיון שהתוחלת זקוק להתרחבות הן מטעם התושבים עתה והן כדי לאפשר ההתיישבות לאנ"ש שי' שמתכוננים לבוא אי"ה בעתיד הקרוב,

לכן יסדרו אשר יספחו כל התוחלת, ואת אלה הנמצאים שם כעת ועכ״פ חלק חשוב יסדרו למקומות אחרים אשר מכיון שמספרם מועט הוא יוכלו לסדר בנקל

ומובן שהזריזות ומרץ בזה משובח

• • •

אויב איר האט איין פעקל אויפן הארצן, זאגט עם איבער דא אפלאזען (?) לאזן איבער דא אויב אויב אויב אויבער פעקעלעך, דאס שאט קיינעם ניט, עס וועט עם אויכעט ניט שאטן. דא ווערט דאס צוריבן.

• • •

ב"ה. מוצאי ש"ק פר' בראשית [תשכ"ב].

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

הנני מעתיק היחידות הראשונה כפי שזכור לי ורשמתי אותם. אבל מכיון שהייתי בהתרגשות הנני מעתיק ברור אבל מכיון שהענינים נוגע לי ממש ברצוני להעבירם לכ"ק אד"ש בכתב.

א. בהנוגע השאלה במה להתמסר ביותר בהעבודה מעניני חב"ד בארץ.

המענה: מזמן לזמן בכל הענינים. אבל צריך להיות שני דברים עקרים ומכיון שמציעים לו משרה <u>חלקית בתור מזכיר</u> חוץ נכון הדבר אבל לא 12 שעה ביום וצריך להיות מקום עבודה לעוד דבר עקרי ומכיון שעד היום לא הי' בכלל מזכיר בכפר יהי' ניכר העבודה שלו בכפר.

ב. בהנוגע השאלה באם להיות עוד כמה חדשים באמריקה:

המענה: כי צריך אני לחזור כי ברוב עם הדרת מלך און פארוואס זאלן זיך מוצען המשפחה, הביקור אצל הקרובים³ צריך להיות בינה לבינה, ובהנוגע לעבוד במוסד חב"ד במשך זמן בתור מתרים וכו' צריכים לנצל הזמן שנמצאים כאן במשך החגים און מי דארף זיך אופרוען?? ולא כמו בשנה שעברה וואס מי האט זיך ניט אופגרוט??.

ג. בנוגע יצחק ואלפסאן⁴ האם להמשיך בטיפול אתו באיזה צורה או באופן פרטי או כללי.

המענה: מכיון שכבר התחילו צריכים להמשיך בדבר והלא הוא קרוב⁵, והשאלה באיזה צורה, באם באופן פרטי או באופן כללי, והוא יראה לפי עמדתי בעת הדיבור. אבל באם ידבר דבר כללי שיהיה עוד בן אדם אחד שזה יוצא שהאדם השני הוא הכלל שאני ממליץ בתור קרוב.

.ד. בנוגע השאלה באם למכור הבית הישן וליכנס לבית החדש המקצועי מיד.

⁽³ היו לו קרובים שגרו באיסט סייד בנ.י. וכנראה שאל האם ומתי לבקרם.

^{.219} אר הפרטיזן ע' 219.

⁵⁾ הי' קרוב משפחה (קצת רחוק) של ר' זושא.

המענה: מכיון שהבית היא ישנה צריכים למכור אותו ולמכור וליכנס לבית החדש בשעה טובה ומוצלחת, כי לפי דברי... עם ועד הכפר כמו חיים .. והרב ..

ה. בנוגע בני יעקב שלא רוצה ללמוד בחדר.

המענה: מכיון שמהלמד יתמסר לו והתלמידים יתנו לו עידוד אזי יהיה בסדר.

ו. קיבלתי הרבה ברכות מכ"ק אד"ש.

ז. בנוגע הבריאות של זלמן אפרים בן הענא ובהנוגע המקום לדירה עבור יוסף דער שווער פון דוד חן, וכן

המענה: כי כ"ק אד"ש יזכיר על הציון.

וברצוני לדעת לפי הנ"ל חוות דעתו הק' מכיון שצריך אני עוד דבר עקרי להעבודה, השאלה הוא באם להמשיך בענין הפצת ספרי קה"ת באופן מסודר מכיון שיש לי כבר הכירות בזה ולהגדיל הדבר אחרי שנחלש בזמן האחרון מצד כמה טעמים. או לקחת ענין אחר כגון רשת או קרן הבנין וכיו"ב ואבקש הוראה ברורה בזה .

המענה: בתור עקרי במה שליבו חפץ יותר.

המענה: רק באם המדובר בסכום הגון.

או לא לקבל מהטעם הנ"ל ובאם כן לאיזה דבר פרטי

המבקש ברכת כ"ק אד"ש והדרכה

• • •

יחידות (?)

בשעה טובה ומוצלחת זאל איך אריינגייען אין נייע הויז.

בסדר ומסודר ההכנות בהתועדות בעתונות ובמקומות המבקרים. והקדם האפשרי בעתונות שלא לאחר ומכיון(?) שכעת אי אפשר, צריכים לסדר הדבר על האוירון, כי כשנמשך אחרי כן חסר הטוב והדבר ובאופן מסודר.

וכן לתת מכוס של ברכה בכל מקום ובי"ט כסלו

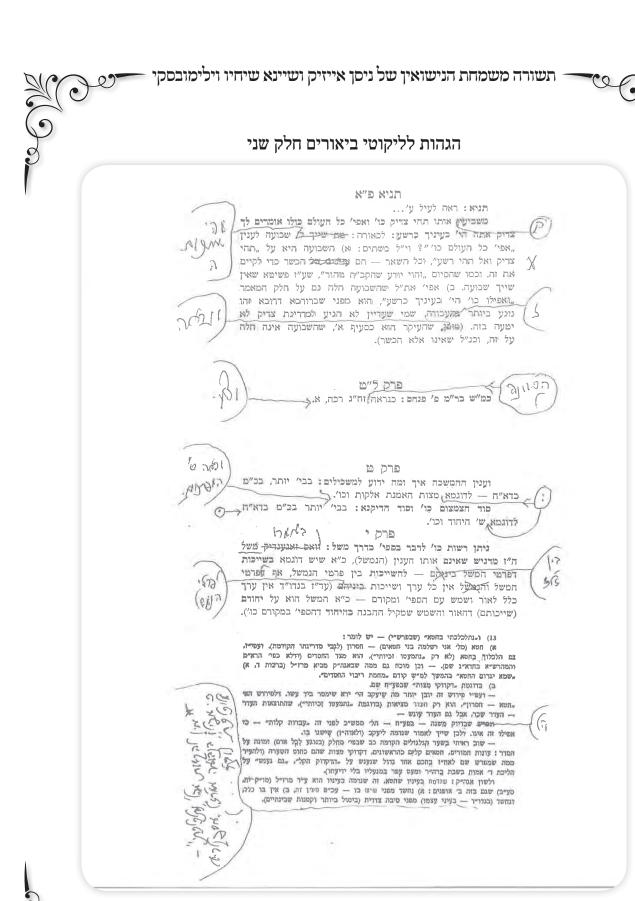
ובכפר חב"ד ימסרו לכבוד(?) וואלף מכוס של ברכה שיחלק בכפר חב"ד בי"ט כסלו, ובכל מקום.

? (רצוי - כדאי - כדי) שיהיו כמה אנשים שהיו כאן ומכיון שהוא הרוח החיים יסדר הדבר. ומכיון שצריכים להיות גענעראל'ן אילו שהיו כאן צריכים להיות הגענעראל ושאר פאמצניקעס.

הרבה ברכות.

בהנוגע מאנטרעאל בטח היה בהצלחה.

קודם הדפסת ליקוטי ביאורים חלק שני (על אגרת התשובה), הכניס הרה"ח הר' יהושע ע"ה קארף את השיחות להגהה (כמו שהי' בח"א). והרבי ענה שאין הזמ"ג להגיהם. אבל המילואים שליקטו לח"א הוגהו, ועמוד א' לפנינו.

פיענוח:

תניא פ"א

משביעין: משביעים

מה שייך ל: מהי שייכות ה

יכל השאר - הם ענינים של: מחק את המילים 'ענינים של'

זהו נוגע ביותר בהעבודה: לעבודה

(מובן שהעיקר הוא: ונראה

פרק ל"ט

כנראה: הוסיף: הכוונה ל

זח"ג רכה, א.: וצ"ע

שעהיחוה"א) פרק ט

בכ"מ בדא"ח - לדוגמא: (;)

מצות האמנת אלוקות וכו'.: וראה ס' המפתחות

בכ"מ בדא"ח (.)

לדוגמא (:)

פרק י

וואס זאגענדיק: באמרו

משל: מודגש

דפרטי המשל ביניהם: בין זל"ז

אף דפרטי המשל: דלפרטי המשל

והנמשל: מחק

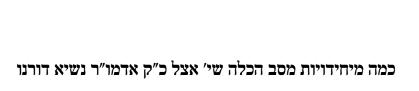
אין כל ערך ושייכות: ביניהם: לפרטי הנמשל

13 אגה"ק סי' ב' הערה

ונפרש: מחק והוסיף: וי"ל

בסוף ההערה הוסיף הרבי בסימן כוכבית:

אין להקשות המל' נתלכלכתי - כי אפילו בנבואה אמרז"ל "אספקלריא מלוכלכת" (ויק"ר . .).

א. יום הולדת

תשי"ד(?)

און וועגן דעם ענין פון הרגש אהבת ישראל און הידור מצוה, וואס דארפמען תיקונים פון ענינים צדדיים?¹

להביט בהמקומות שמדבר ע"ד אהבת ישראל כמו אין דעם שווער'ס שיחות.

ובענין הידור מצוה ללמוד בהמקומות שמדבר ע"ד הידור מצוה כמו בענין דמעלת עבד פשוט בהמשך רס"ו.

• • •

תשט"ו²

דו חזרר'סט דאך מסתמא חסידות אויך אין די שולן? פארוואס האסטו דאס ניט אריינגערעכנט? די מזונות פארן דאוונען דאס מוז מען האבן, וויילע אז ניט איז דאס מבלבל לתפילה (בימינו אלה).

און וועגן דעם סדר (הישיבה? פון לערנען?) דארף מען לייגן זאך פריער, במילא וועסטן אויפשטיין פריער וועסטו האבן די פופצן מינוט.³

וועסטו (ביום ההולדת) (וועסטו הייסן אז מ'זאל דיר געבן אן עלי' דאנערשטיג (ביום ההולדת) (וועסטו טאן דעם סדר פון יום הולדת) געבן צדקה פאר שחרית און פאר מנחה אפלערנען די שיעורים, אויסחזר'ן א מאמר, זאגן דעם שבת וואס נאך דעם.

האבן א הצלחה'דיקן יאר אין לימוד הנגלה און לימוד החסידות און קיום המצות בהידור.

. . .

תשט"ז (?)

די פופצן מינוט (שהזכיר ביחידות הקודם) האב איך געמיינט טאקע דעם ענין פון קודם התפילה, און פופצן מינוט איז לאו דוקא עס איז דאך אן ענין פון הרגש הלב קען מען דאס ניט קוקן אפ׳ן זייגער.

טאמער איז דאס מיט אפאר מינוט מער כו' און אויב ס'ניט מבלבל צו סדר הישיבה פארוואס ניט. דאס וואס דו שרייבסט וועגן פועל'ן אפ'ן זולת (עס זאל זיין דברים היוצאים מן הלב) דארף מען

רער וחודות ררער (2

[.] ביקש תיקון על איזה ענין של אהבת ישראל והידור מצוה.

²⁾ ליחידות זו כתב סדר היום שלו. והדברים שהי' מסופק איך להתנהג בהם, כתבם באופן שלא ברור אצלו וכו'.

געדיינקען וואס דער אלטער רבי זאגט אז ואהבת לרעך כמוך איז א כלי צו ואהבת את ה' אלקיך, (אהבה שרש למ"ע במילא גם ליראת ה') און אז מ'וועט געדיינקען וכו'.

. . .

(?) תשי"ט

וועגן דעם ענין פון עבודת התפלה⁴ וואס דארף מען סדרים אין דעם לערנען חסידות פארן דאווענען? איבערטראכטן דעם תוכן.

וזה שלא נשאר אחר התפילה הוא לא נכון כי הוא עניין שבוודאי פועל.

. . .

(?)

בהנוגע צו דעם יום הולדת, זאלסטו בעטן אז מ'זאל דיר געבן שבת אן עלי' צו שחרית אדער צו מנחה.

דו זאלסט אויסחזר'ן א מאמר אין דעם טאג אז דו זאלסט עם קענען אויסחזר'ן שבת, זאגסט דאך מסתמא צו שלש סעודות (אין די שולן?) און דו זאלסט קענען זאגן פון דעם א חלק אדער אינגאנצן.

. געבן אפאר סענט אחוץ דעם סענט פאר שחרית און א פאר סענט אחוץ דעם סענט אפאר

זאגן א ספר תהילים.

זאלסט זיין א חסיד יר"ש און א למדן און דן זאלסט האבן הצלחה אין דיינע ענינים.

• • •

(?)

. בעסער טראכטן א ענין צי אין השכלה צי אין עבודה איידער טראכטן רצון צי רצון לרצון

. . .

ב. חתונה

אלול תש"כ / לאחר סגירת השידוך

.(עניתי יע)? איך האט דאך באקומען דעם בריוו וואס איך האב געשיקט

. אמר) דער אויבערשטער זאל ממלא זיין די ברכות וואס אלע האבן געגעבן און איך האב געגעבן.

. מידות טראכטן סדר אין סדר ביקש (4

און אז דו וועסט האבן הצעות וועסטו זאגן, און בנוגע וועגן שליחות- איז דא⁵ איז ניטא (להציע) און אז דו וועסט האבן הצעות וועסטו זאגן, ואין ענין להמתין.

לעשות בענין הסתדרות בהוראה או ללמוד בישיבה, אויסניצן די צייט.

(שאלתי נאך די חתונה? ואמר) איצטער כל יומא ויומא עביד עבידתי', ואין זה סתירה לשליחות. גיי אויף א גוטע וועג (הצלחה בכל העניינים).

• • •

חורף תשכ"א / לפני החתונה (א)

פרעגןכº בא די עלטערע תמימים וואס ווייסן די הנהגה ווי אין ליובאוויטש, די תלמידים פון ליובאוויטש.

איין זאך וואס זיי ווייסן ניט, לערנען די לעצטע דריי פרקים פון ראשית חכמה. (דארטן איז זיבעצין פרקים) ליינגע פרקים זעהן ענדיגן ביז דעם טאג פון דער חתונה, א טאג פריער.

עס זאל זיין מילוי משאלות לבבך לטובה אין די (אלע) עניינים וואס דו שרייבסט, עס זאל זיין ווי דו שרייבסט און נאך מער כו'.

(א אידישע שטוב א חסידישע שטוב).

• •

חורף תשכ"א / לפני החתונה (ב)

(בנוגע לסידור קידושין) איר ווייסט דאך אז איך גיי ניט.

א אידישע שטוב א חסידישע שטוב, דערלייכטן ארום אייך, וועט דער אויבערשטער דערלייכטן איז אידישע איז אושר און גליק אין גשמיות און אין רוחניות.

• • •

ג. השפעה על הזולת

(?)

בנוגע וועגן די בחורים איז בכלל ניט אלע בחורים גלייך און ניט אלע משגיחים גלייך. נאר בכלל איז שמאל דוחה וימין מקרבת, דער עיקר דער ימין.

בפרט היינטיקע צייטן זיינען זיי צוגעוויינט צו דעם אופן פון שקלא וטריא, און מ'קען ניט אזוי ווי אמאל כופה זיין אויף זיי.

. ובפרט אז זיי ווייסן ווי עס איז אין אנדערע ישיבות, אז מ'לאזט זיי טאן כל מה שלבם חפץ.

נאר ווען מ'פרואווט די אלע ענינים בדרכי נועם און עס איז דא אן ענין עיקרי, דארף מען נוצן דעם תוקף.

⁽⁶⁾ כנראה שאל על הסדר קודם החתונה.

⁵⁾ היינו בהפתק.

Miss Chaya Golda Hamm

2 - 5th of Tishrei, 5720

May G-d grant that you will soon have good news to report in all the matters mentioned above.

Wishing you a Chasimo Ugmar Chasimo Toivo,

With blessing M. Suhnwitson

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליוכאוויטש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d 5th of Tishrei, 5720 Brooklyn, N. Y.

Miss Chaya Golda Hamm 675 Empire Blvd. Brooklyn 13, N. Y.

Blessing and Greeting:

I received your letter of the 20th of Elul.

Needless to say, it is one of the basic Mitzvoth to take care of one's health, as it is written in the Torah, and as you rightly mention in your letter. Since this is one of the Mitzvoth, it is impossible that it should conflict with the observance of other Mitzvoth. Therefore, there must be a way in which to arrange your good activities in such a way as not to affect your health. If you find it difficult to arrange such a schedule, I trust that your teachers at the Beth Jacob, who know you personally, will be able to help you in this.

You write that you are disposed to avoid meeting with people, etc. Seclusion is not the way, for there are great benefits to be derived from associating and meeting with people. Firstly, meeting and talking with people gives one a clearer insight as to the view-point of Torah and Mitzvoth on the practical aspects of life. Secondly, one can also benefit from guidance, which is more objective when it comes from other people. Needless to say, I am speaking of the kind of people and environment which is permeated with Torah and Mitzvoth.

As for the question of Tzedoko, you surely know that the custom is to set aside Maaser, that is at least 10% of one's earnings, and up to 20%.

With regard to the question of the differences of opinion, I note that the other people in question are also Shomrei Torah, who would yield to the authority of the Torah. Therefore, it would be well to visit a Rov, so that each party can explain their point of view, and then the Rov could mediate between the disputing parties.

Let me conclude with the general observation with regard to all above, that though it is always necessary to act in accordance with the Torah, Toras Chaim, it is always also necessary to act in a pleasant and peaceful manner, and this is possible to do without compromising the strictest observance of the Torah and Mitzvoth.

our parents' appreciation and respect. Lubavitch was new and different to them, the memories of their own Rabbis very dear. But eventually the greatness (of the Rebbe-Rebbe crossed out), and the beauty of Chassidus penetrated their hearts!

One of the many incidents related about the Alter Rebbe is about the time he was released from prison and brought by mistake to the home of a misnagid, who chastised the Rebbe for introducing "Keser" into the Musaf prayer. After much ado, he respectfully served the Alter Rebbe a hot cup of tea,

his reply must have acted to my benefit. He was most willing to hear out the a "shlichus" the Lubavitcher Rebbe had given me, and had no ections whatsoever. It was easy to prepare that lesson, thanks to the authoriship with a Frenchish figure. The blessed winter learning in Lubavitch. The girls were introduced to ovel outlook, but more so was I, who began to realize that the opponent to Chassidus which I had so boldly and desperately fought, was only ficial. No fill of us "new changer" to Lubavitch learnt this later om our parents' appreciation and respect. Lubavitch was new and ifferent to them, the memories of their own Rabbis very dear.

But eventually the greatness of the Rebbe and the beauty of Chassidus penetrated their hearts!

One of the many incidents related about the Alter Rebbe is about the time he was released from an prison and brought by mistake to the of here! I a misnagid, who chastised the Rebbe & for introducing the "Keser" into the Musaf prayer. After which he served and joined the Alter Rebbe in drinking a hot cup of tea. Their differences did not affect their mutual respect stall.

Two weeks later I had the privilege of going to the Rebbe Shlita for Yechidus. After my questions, etc. had been disposed of, the Rebbe asked if I give Shiurim in camp. When I answered in the affirmative, the Rebbe said that I should arrange to say a shiur on my birthday (the day before Tisha B'Av), and not only relate the sad history of the destruction of the Bais Hamikdosh, but also the positive fact that Moshiach was born on Tisha B'av, etc.

I walked out bewildered. I had mentioned nothing to the Rebbe about the "battle" and I realized the impact the new assignment the Rebbe had given me would have on the recent and not too firmly patched up differences between me and the Manhig Ruchni.

One of the *(most- the Rebbe crossed off)* pronounced contrasts between the Mussar concepts and Chassidus is the rather morose somberness of the former compared to the joyousness and optimistic faith *(in the Almighty of the latter-the Rebbe crossed off)*. The peak of sadness and seriousness is reached in the mornful weeping on Tisha B'av for the loss of the Bais Hamikdosh. The chosid too cries for the holy Temple, but clings to the *(spark of- the Rebbe crossed off)* hope and firm belief that it will be rebuilt *speedily (the Rebbe underlined)* in his time. The Rebbe had, I thought, encouraged me to inject Chassidic philosophy in a most delicate point.

I had no desire to bother to return to camp. Should I go for the "honor" of being expelled? Would I have to do "battle" again? Should I tell the Manhig Ruchni what the Rebbe had told me to do, or should I just maneuver for a Shiur on Erev Tisha B'Av, and "sneak in" my ideas?

I returned to camp. I had decided to do things right; I had nothing to be ashamed of. But I could not talk myself out of my tension. What if—what if the Manhig Ruchni refused to permit me to do what the Rebbe had asked. He would then watch me closely and make it totally impossible to carry out the Rebbe's request. My nervousness must have been obvious when I approached the camp Rabbi, and the very fact that I showed fear of his reply must have been redirected to my benefit. He was most willing to hear out a "Shlichus" the Lubavitcher Rebbe had given me, and had no objections whatsoever. It was easy to prepare that lesson, thanks to the partnership with a prominent figure in Lubavitch. The girls were introduced to a novel outlook, but more so was I, who began to realize that the oppositions to Chassidus which I had so boldly and desperately fought, was only superficial. All of us "new changers" to Lubavitch learnt this later from

to discuss the matter kwith an old Lubavitcher fraend. I made an attempt at his suggestion, and sort of suggested that k I must have been wrong, or something. All was patched up and I remained in camp.

Two weeks later I had the privilege of going to the Rebbe Shlite for Yechidus. After my questions, etc. had been disposed of, the Rebbe asked if I give shejurim in carry When I amswered in the affirmative, the Rebbe said that I should see Karrange to say a shiur on my birthday (the day beofore Tisah B'Av), and not only relate the sad history of the destruction of the Bais Hamikdash, but also the positive fact that Moshiach was born on Tisha B'Av, etc.

I walked out bewildered. I had mentioned nothing, of the "battle", and I realized the impact the new assignment the Rebbe had given me would have on the recent and too not firmly patched up differences between me and the Manhig Ruchni.

On e of the most pronounced contrasts between the Mussar concepts and Chassidus is the rather morose somberness of the former compared to the joyousness and optimistic faith in the Al-mighty of the latter. The peak of d sadness and seriousness in reached in the mournful weeping on Tisha B'Av for the loss of the Bais HaMikdash. The Chosid too cries for the holy Temple, but clings to the spark of hope and firm belief that it will be rebuilt speedly in his time. The Rebbe had, I thous necouraged me kto inject Chassidic philosophy in a most delicate point.

I had no desire to bother to return to camp. Should I go for the "honor" of being expelled? Would I have to do "battle" again? Should I tell
the Manhig Ruchni what the Rebbe had told me to do, or should I just
maneuver for a Shiur on Fiev Tisha B'Av , and "sneak in" my ideas?

I returned to camp. I had decided to do things right; I had nothing to be ashamed of. But I could not talk myself out of my tension. What if— what if the Manhig Ruchni refused to permit me to do what the Rebbe had asked. He would then watch me closely and make it totally impossible to carry out the Rebbe's request. My nervousness must have been obvious

As in most such camps, there was a daily one- hour class for all, for which the "Manhig Ruchni", the camp Rabbi, prepared and instructed the counsellors the evening before. Once, when it was my turn to give such a lesson, the topic for discussion, as luck would have it was about a (famous- the Rebbe crossed out) Rosh Yeshiva whose life and (great- the Rebbe crossed out) merits could (certainly-the Rebbe crossed out) serve as an example. In my new burning Chassidic fervor, however, I simply could not conceive of putting him on the same pedestal as the great personalities I had learned about in Chassidic literature (who disregarded their own persons in their boundless mesiras nefesh for Yiddishkeit every step of the way, for every Jew in the world- the Rebbe crossed out).

The Manhig Ruchni knew that I "plugged" Lubavitch every chance I got. This lesson was to me a problem of major proportions. Should I talk about (the greatness of – Rebbe crossed out) this Rosh Yeshiva, and then also inject a few Chassidic thoughts? At least a story of the Baal Shem Tov! Would there be repercussions? To avoid the problem, I asked if I could exchange my lesson day with another counsellor, as I didn not feel I could do justice to this topic. The answer was an unequivocal NO. The battle was drawn. For once, it was demaded from me, in so many words, to do as I was told.

The next day dawned too soon for me. To my mazel, I was given two divisions, about six bunks. My definace was still very much alive, so I decided on a compromise. I spent about ten, fifteen minutes talking about eh Rosh Yeshivah, and procceeded to enhance his greatness by explaining, through a story of the Besht of course, the perspective in which great people should be viewed, just as I had learned in Chassidus. The children received the lesson enthusiastically, but not the Manhig Ruchni. Two of his daughters were in that group, and after he heard from them the details of the lesson, I was summoned to the office. I had gone too far, I was much too defiant. I had a bitter choice—apologize or leave camp!

Leave camp? I could not. I loved camp. I even felt a little "golus freedom" in camp. Aplogize? Was I really sorry? Wouldn't I do it again?!

It was a hard decision. It cost me a long distance phone call to N.Y. to discuss the matter with an old Lubavitcher friend. I made an attempt at his suggestion, and sort of suggested that I must have been wrong, or something. All was patched up and I remained in camp.

A2 in most such camps, there was a daily one-hour calls for all, for which the "Manhig Ruchni", the camp Rabbi, prepared and instructed the counsellors the evening before. Once, when it was my turn to give such a glesson, the topic for discussion, as luck would have it, was about a famous Rosh Yeshivah whose life and great merits could certain—ly serve as an example. In my new burning chassidic fervor, however, I simply could not conceive of putting him on the same pedestal as the great personalities I had learned about in Chassidic literature, who disregarded their own persons in their boundless mesiras nefesh for the later every step of the way, for every Jew in the world.

The Manhig Ruchni knew that I "plugged" Lubavitch every chance I got. This lesson was to me a problem of major proportations. Should I take about the greatness of this Rosh Yeshivah, and then also inject a few Chassidic thoughts? At least a stoyy of the Baal Shem Tov! Would there be repercussions? To avoid the problem, I asked if I could exchange my lesson day with another counselbor, as I did not feel I chould do justice to this topic. The answer was an unequivocal NO. The battle was drawn. For once, it was demanded from me, in so many words, to do as I was told.

The next day dawned too soon for me. To my mazwl, I was given two divisions, about six bunks. My defiance was still very much alive, so I decided on a compromise. I spent about ten, fifteen minutes talking about the Rosh Yeshivah, and then then proceeded to enhance he greatness by explaining, through a story of the Besht of course, the perspective in which great people should be viewed, just as I had learned in Chassidus. The children received the lesson enthusiastically, but not the Manhig Ruchni. Two of his own daughters were in that group, and after he heard from them the details of the lesson, I was summoned to the office. I had gone too far, I was much too defiant. I had a bitter choice— apolingize or leave camp!

Leave camp? I could not, I loved camp. I even felt a little "golus freedom" in camp. Apologize? Was I really sorpy? Wouldn't I do it again ?!

It was a hard decision. It cost me a long distance phone call to N.Y

This was only part of the indecisions that faced us. We also had to consider our dear teachers, whom we were also, to a degree, disappointing. We could no longer accept their view that the epitome, the goal of a Jew is to <u>seclude</u> (*The Rebbe underlined*) himself in Torah learning. We could no longer accept the idea that mingling with others is inadvisable as it may lead to gossip and slander. We could no longer look at uncommitted Jewry (as Rebels- The Rebbe crossed off) to be only (*The Rebbe added the word only*) scorned and avoided. We had changed.

The name Lubavitch was (often- the Rebbe crossed out and replaced with) sometimes thrown around at school, for praise or criticism, as were the views of various historians about the Baal Shem Tov and the details of his biography. It was a deep wound to know that in our home of homes, our cherished school, we were somehow no longer completely accepted since we were "Lubavitcher".

Our school was "Mussar" – oriented, emphasizing seclusion, individual study, how to avoid the pre-dominant evil of the world and its effects. Chassidus was confident, happy and emphasizing the good to be done—with ourselves, with others. These were two (basically- the rebbe crossed off) different concepts of Yiddishkeit.

But the time came when we realized that we could not live without the Chassidic way of life. (We could not live without the guidance of the Rebbe. We found it as natural as being Jewish in the first place; it made all Yiddishkeit make sense-Rebbe crossed out some words and rearranged to say) We found it natural. The guidance of the Rebbe made Yiddishkeit make more sense.

For most of us, summer usually meant camp, a religious girls' camp. The summer before I because a full-fledged Lubavitcher by virtue of marriage to my husband, fond me in a camp which was run in the same spirit as my school. However, the few Lubavitchers in camp certainly made their commitment conspicuous through every means they could find--- the name they chose for a bunk, a D'var Torah at mealtime, a comment, a song. It was perhaps a little too much for this type of camp. Was I influencing them or were they teaching and guiding me? My outlook was inevitably affected by the well-known Lubavitcher enthusiasm for influencing others, for "making another Jew"...

4

ting the beginning of the Chassidic movement and the many stories of individuals who found their was to Chassidus gave us our answer. The paths of Chassidus would certainly bring us to a closer feeling to our Father and King.

This was only part of the indecisions that faced us. We also had to consider our dear teachers, whom we were also, to a degree, disappoint ing. We could no longer accept their view that the epitome, the goal of a Jew is to seclude himself in Torah learning. We could no longer accept the idea that mingling with others is inadvisable as it may lead to gossip and glander, f We could no longer look at uncommitted Jewry as rebels to be scorned and avoided. We had changed. The name Lubavitch was often thrown around at school, for praise or criticism, as were the views of various historians about the Baal Shem Tov and the details of his biography. It was a deep wound to know that in our home of homes, our cherished chool, we were somehow no longer completely accepted since we were "Lubavitcher", Our school was "Mussar"_ oriented, emphasizing seclusion, andividual study, how to avoid the predominant eval of the world and its effects. Chassidus was confident, happy we emphasizing the good to be dome, with ourselves, with others. These were two basically different comcepts of Widdishketi. But the time came when we realzed that we could not live without the Chassidic way of life, we could not live without the guideance of the Rebbe, We found it as natural as being Jewish in the first placer, it made all Yiddishkeit make sense.

For most of us, summer usually meant camp, a religious girls' camp.

The summer before I became a full-fledged Lubavitcher by virtue of marrage in my husband, found me in a camp which was run in the same spir(f) as my school. However, the few Lubavitcher in camp certainly made theiv committeent conspicuous through every means they could find—the name they chose for a bunk, a D'var Torah at mealtime, a comment, a song.

It was perhaps a little too much for this type of camp. Was I influencing them or were they teaching and guiding me?My outbook was inevitably affected by the well-known Lubavitcher enthusiam for influenceing others, for "making another Jew"....

noze

My first letter to the Rebbe is still vivid to me. It was not about anything personal, of course. But a later one did tell of all my problems, questions and indecisions..

I remember my first Yechidus: The Rebbe remembered my middle name, which I had forgotten to mention in my note. I remember how the Rebbe discussed my convictions with my parents who accompanied me, and how we all left reassured.

Today, when we are so involved and concerned with committed or potential Baalei Tshuva, their serious problems and inspiring Mesiras Nefesh, it is hard to picture that similar problems may arise when someone from an orthodox home turns to Lubavitch. Thank Hashem, my own family situation was not one of the "worst category" in my group of like-minded girls. Our Tanya was hidden by a pillow, and studied late in the evening; we told our parents we were going to visit a "friend" when we went to Chassidus class in Reb Yochanan "2" Gordon's house. Once one of my friends, who had "gone to a friend's house to study and sleep over" was caught "red handed" by her parents at a (forbidden- the Rebbe crossed out) Farbrengen, and dragged home. Our new commitment to Lubavitch, to which our souls were irresistibly drawn, hurt our parents (deeply- the Rebbe crossed out). They were, after all, religious Jews whose prime goal- was to bring up their children in their own path. It was a tragedy to them if their children chose a way of Yiddishkeit which they could not identify. They wanted only the best for their children, and the real Yiddishe nachas of having their children follow in their footsteps.

They wanted to know, "Weren't they good enough and religious enough for us?" We did not enjoy this delicate conflict. It is true that youth like to be defiant, and enjoys a battle of wills. All in all though, we "changers" would have appreciated a bit more harmony and family peace, a bit less going it all on our own. The big question was; are we allowed to go against our parents, allowed to abandon their customs, about which it is written, "The minhag of our fathers shall be in our hands." Are we allowed to cause (all- the Rebbe crossed out) this trouble when the Yiddishkeit we grew up with was also a "Shulchan Orach" yiddishkeit?! Lubavitcher literature depicting the beginning of the Chassidic movement and the many stories of individuals who found their way to Chassidus gave us our answer. The paths of Chassidus would certainly bring us to a closer feeling to our Father and King.

My first letter to the Rebbe is still vivid to me. It was not about anything personal, of course. But a later one did tell of all my problems, questions and indecisions..

first Yeshhidus! The Rebbe remembered my middle man, which I had forgotten to mention in my note. The Rebbe didcussed my convictions with my parents who accompanied me, x we all lifet reassured.

Baalei Tshuvah, their serious problems and inspecing mesiras nefesh, it is hard to picture that arise when someone from an orthodox home turns to Lubavitch. Thank Hashem, my own family situation was not of the my "worst category" in the group of like-minded girls. We/Tearned Tanya was hidden by a pillow, and learned late in the evening; we told our parents we were going to visit a "friend" when we went to Chassidus class in Reb Yochanan, Gordon's house. Once one of my frinds, who had "gone to a friend's house to study and sleep over", was caught "re handed" by her parents at a forbidden farbrengen, and dragged home. Our new commitment to Lubavitch, to which our souls were irresistibly drawn, hurt our parents deeply. They were after all religious Jews whose prime goal.

As was to bring up their children in their own path. It was a thagedy to them if their children chose a way of Yiddishkeit with which could not identify. They wanted only the best for their children, and the real Yiddishe nachas of having their children follow in their footsteps.

They wanted to know, "Wyeren't they good enough and religious enough for us?" We did not enjoy this delicate conflict. It is true that youth like to be defiant, and enjoys a battle of wills. All in all, though, we "changers" would have appreciated a bit more harmony, and family peace, a bit less going it all on our own. The big question was, are we allowed to go against our parents, allowed to abandon their customs, about which it is written, "The minhaf of our fathers shall be in our hands". Are we allowed to cause all this trouble when the Yiddishkeit we grew up with was also a "Shulchan Orach" yiddishkeit?! Lubavitcher literature depict

I must have been in my middle teens when I witnessed my first farbrengen. It was Simchas Torah; as was the custom for me and my friends, we had finished visiting (all- the Rebbe crossed off) the other Shuls in the neighborhood, and finally we reached 770. I followed the others down the dark alleyway until we reached the "Succah", not that it was the Lubavitcher custom to celebrate Simchas Torah in a Succah. In those almost forgotten, yet so recent days, the only area large enough to accommodate a farbrengen, Hakofos, or the like, was the outdoor, fencedin, driveway area which, covered with Schach, served as the Succah of 770. You didn't need to take your coat off; there was no problem of steam heat, or airconditioning. There were no benches to stand on, or even to sit on as far as I can remember. We could only squeeze into the fenced off area which was actually the back yard of the apartment house next door. From there we could look on at the farbrengen. The Succah was crowded, yet disciplined and alert to every move of the Rebbe Shlite. The paradoxical seriousness in which the happiness of Simchas Torah was expressed amazed me. There was the sense of stability to this moment that was more secure, there was more resolve and more unity than in any I had ever known. Most of all, the older people, usually barely able to hold themselves erect, were also singing and jumping with the same fervor as the young—before the Rebbe! It was a new world for those who had yet to digest it.

My sudden interest in Lubavitch was immediately detected and deplored by some who were very close to me. I myself was still questioning the differences between Chabad and my own familiar ways. Like all new-comers, I was also curious about the "slander" I had heard about Lubavitch. But.. Step by step, farbrengen by farbrengen my ties grew stronger. I reached the point that I felt a must (a can't live without attitude about-the Rebbe crossed out and instead added the word) attend every single farbrengen.

21

the Rebbe Shlite.

had yet to digest it.

I must have been in my middle teens when I witnessed my pirst farbrengen It was Simchas Torah; as was the custom for me and my friends, we had finish &d visiting all the other shuls in the neighborhood, and finally we reached 770. I followed the others down the dark alleyway until we reached the "Succan" not that it was the Lubavitcher custom to celebrate Simchas Torah in a Succah. In those almost forgetten, yet so recent days, the only area large enough to accommodate a farbrengen, Hakofos, or the like, was the out-doom, fenced-in, driveway area which, covered with Schach, served as the Succah of 770. You didn't take your coat off; there was no problem of steam heat, or air-conditioning. There were no benches to stand on, or ever to sit on as far as I can remember. We could only squeeze into the fenced off area which was a actually the back yard of the apartment house next doord. From there we could look on at the farbeengen. The Succah was crowded, yet disciplined and alert to every move of the Rebbe Shlite. The paradoxical seriousness in which the happiness of Simchas Torah was expressed amazed me. There was the sense of stability to this movement- more secure, more resolve and more unity than in any I had eveer known. Most of all, the older people, usually barely able to hold themselves erect, were also singing and jumping with the same fervor as the young -- before the Rebbe! It was a new world for

by sudden interest in Lubavitch was immediately detected and deplored by some who were very close to me. I myself was still questioning the differences between Chabad and my own familiar ways. As all new-comers, I was also curious about the "slander" I had heard about Lubavitch. But...step by step2, farbrengen by farbrengen, my ties grew stronger. I reached the point that I felt a must, a can't live without attitude about every single farbrengen.

Most people cherish the memories of youth- the time when one was most enthusiastic, idealistic, wholly dedicated to principles. It is often from those memories that one gathers strength to combat the strains and trials of later years. So we must marvel how <u>each</u> generation disregards hearsay knowledge and previous experience and tries again to conquer, to reform, firmly believing that <u>they</u> will change the unhappy patterns and plagues of the world. Jewish youth today is no different in this respect, and neither were we.

In my youth, American Jews were just finding their way to a rededication to Yiddishkeit. The many recent refugees from Europe, with their fresh and devoted Yiddishkeit, caused many an American Jew to re-examine his own life and some of his deficiencies in this area. Yeshivos, including schools for girls, began to show strong growth, and competition about which offered "the" right approach and attitude was keen. The generally accepted "most religious" school produced students who, regardless of their family background, conducted their lives on the highest level of Torah principles. America saw something new- girls attending seminary classes, wearing long sleeves and generally modest attire, donning sheitels after marriage, marrying husbands learning in kollel—some mockingly labeled us "the s'forim trogers" (the book carriers), (the apers of Yeshiva boys!- The Rebbe crossed this out) But our determination was very real. We aimed to emulate our wonderful teachers who represented Yiddishkeit without compromise.

In the midst of being involved in this revolutionary rededication to authentic Yiddishkeit, I came to Lubavitch. To this day, I question whether it was a feeling of some lack in my Torah idealism, or just seeing the beauty, the still more vigorous determination and the even higher idealism of Chabad that brought me to Lubavitch, or maybe it was just the Rebbe Shlite.

a article witten by mrs chaya korf for the yidishe heim with the rebbe's corrections

METAMORPHOSIS out

Most people cherish the memories of youth- the time when one was most enthusiastic, idealistic, wholly dedicated to principles. It is often from those memories that one gathers the strength to combat the strains and trials of later years. So we must marvel how each, generation is regards hearsay knowledge and previous experience and tries again to conquer, to reform, firmly believing that they will change the unhappy pattern and plagues of the world. Jowish youth today is no different than my own and other generations in this respect, and nuther were set

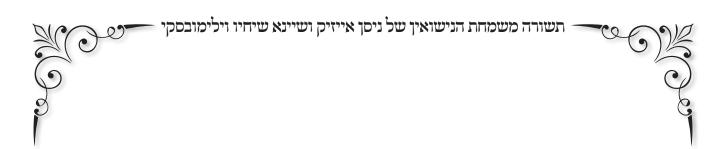
In my youth, American Jews were just finding their way to a rededication to Yiddishkeit. The many recent refugees from Europe, with their fresh and devoted & Yiddishkeit, caused many an American Jew to re-examine his own life and some of his deficiencies in this area. Yeshivos, including schools for girls, began to show strong growth, and competition about which offered the right approach and attitude was keen. The generally accepted "most religious" school produced students who, regardless of their family background, conducted their lives on the highest level of Torah principles. America saw something new-girls attending seminary classes after work or secular school, wearing long sleeves and generally est attire, donning sheitels after marriage, husbands 1

ollel -- some mockingly labeled us "the s'forim trogers" (the oktook carriers), the apers of Yeshivah boys But our determination was very real. We aimed to emulate our wonderful teachers who represented Yiddish-keit without compromise.

In the midst of being involved in this revolutionary rededication to authentic Yiddishkeit, I came to Lubavitch. To this day, I question whether it was a feeling of some lack in my Tomah idealism, or just seeing the beauty, the still more vigorous determination and the even higher idealism of Chabad that brought me to Lubavitch, or maybe it was just

302

BS"D

Foreword

It is with heartfelt gratitude to Hashem for his abundant kindness that we welcome you to the wedding of our dear children **Nissan** and **Shaina** שיחיו.

We are grateful to you, our many friends and family, who have traveled from far and near to participate in this joyful occasion, and for all your wishes of Mazel Tov and blessings to the Chosson and Kallah and their families.

As an expression of our gratitude we share with you this memento.

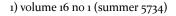
It contains:

- 1) a Hebrew section with letters and other answers of the Rebbe to the family of the Chosson, and to the grandfather of the kalla.
- 2) an English section with a) an article -- with the Rebbe's corrections -- written by the kalla's grandmother, Mrs. Chaya Korf, for the magazine Di Yiddishe Heim¹, and b) a letter she received from the Rebbe.

May Hashem bestow His bountiful blessings upon you, your families and Klal Yisroel, and may we merit being able to go from this simcha to the Ultimate Simcha of the coming of Moshiach Now!

The Wilimovsky and Korf families.

Teshura

Wedding of
Nissan and Shaina
Wilimovsky

27 Sivan 5777